DIARI CATALÀ
DE
Avisos, Noticies y Anuncis

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona { Edició vespre 1 pts. mes
Edició matí. . 1 » »
Espanya . . . . . 4'50 pts. trim.
Unió postal. . . . . 9 » »
Paquet de 30 números. . 90 céntims.

La Veu de Catalunya

5 cent.

Redacció y Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressol
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMPTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Anuncis, esquelas, comunicats y reclams a preus convencionals. Pera la edició del vespre s'admeten esquelas mortuorias fins a les sis de la tarda. Pera l'edició del matí, fins a les tres de la matinada.

Any XXII núm. 4,630 — Barcelona: Dimars 9 d'abril de 1912 — Edició del MATÍ

SANT DEL DIA: Sants Procés, diacs, mr.; Demetri, Concés, Hilari y companys, mrs.
Sant de demà: Sant Ezequiel, profeta. — Confraría de la Guardia y Oració, a Sant Jaume. — Comensa'l dia 7 y acabará'l dia 17. — **Cort de Maria:** Imatge del Purissim Cor de Maria, a Sant Just. — **Dema:** Ntra. Sra. de l'Ajuda, en sa iglesia, privilegiada, o de la Bonanova, a Sant Agustí. **Misas d'avuy:** Feria 3.ª, color blanch. — **La de demà:** Feria 4.ª, de l'Octava de Pasqua, color blanch. — **Adoració nocturna:** Demà, dimecres, dia 10: Torn de Sant Tomás d'Aquino.

Observatori Meteorològich de la Universitat. - Director: E. Alcobé. — 8 d'abril
HORES D'OBSERVACIÓ: 9 matí y 4 tarda.—Barómetre a 0° y al nivell del mar: 762'0; 7[illegible]'7. —Temperatures: Maxima, 25'5 sol; 19'0 ombra.—Minima: 10'8, ombra; 9'1 reflector. — Temperatura a la ombra: 9'0; 16'0. — Pluja a les 24 hores: 0'0l. — Aigua evaporada en millimetres: 1'2l. — Grads d'humitat: 47; 81. — Direcció del vent: [illegible]. —Velocitat del vent: 1'2 km.—Estat del cel: sere.—Núvols. Classes: n. — Cantitat: 0'2.
Sortida del sol: 5'28. — Posta: 6'24. — Sortida de la lluna: 2'41 m. — Posta: 10'1[illegible].

EL SIGLO
GRANS MAGATZEMS
Actualment EXPOSICIÓ
y venda de
Novetats de l'Estació
Ocasions excepcionals en Vestits - Abrichs
Refajos - Sabatería pera senyora - Sombreros
y sabates pera nens - Penjadors pera vestits
LLANERÍA Y ARTICLES PERA PRIMERA COMUNIÓ
Glasses - Tuls - Corones - Llassos - Bosses - Rosaris - Devocionaris - Estampes
Recordatoris - Imatges - Cintes - Madapolans - Linons - Piqués - Llanes, etc. etc.

J. Marsans Rof y Fills
Valors, Cupons, Giros, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

ANÓNIMA CLAUDIO DURAN
Construccions MONIER
Ronda Sant Pere, 44, baixos

Sostres de CIMENT ARMAT ab revoltons de guix
Patent núm. 51.570. — Economía, resistencia, depressa en construir Dipòsits, Canonades, Ponts, Edificis industrials y tota mena de construccions ab ciment armat.

CONTRA LA TOS — ÉXIT ADMIRABLE
Aixarop del Dr. Villegas
(A BASE DE BROMOFORMO Y HEROINA)
Alivia al acte y cura tota classe d'efectes bronquials. Els catarrosos, els tísichs, els asmátichs, els disnéichs y quants pateixin rouquera, fadiga o espectoració deuen usarlo com a remey radical, segur y exclusiu.
DEMÁNIS EN FARMACIES

Dr. A. Presta Especialista Orelles, Nas, Gorja y Tuberculosis. Pelayo, 12, pral. — Consulta de 9 a 10 y de 3 a 6.

Futurs de cotó A. Gabarró García, — Lauria, 33. Teléfon 2.691. S'executen ordres als mercats de Liverpool, Nova-York y Nova Orleans. — Demanin follet explicatiu y detalls

El Dr. Francisco Terrades Professor aus. de la Facultat de Medecina, malalties de la dona, s'ha trasladat Passeig Gracia, 77, pral.

MOSAICHS E. F. ESCOFET & C
Ronda Sant Pere 8

Dr. R. GIRONA Malalties del Pit. Passeig de Gracia, 29, entressol, 1.ª - De 2 a 4.

Tusquets y C.ª S. en C. Banca Borsa. Valors y cupons.—Rambla del Centre, 9

Dr. Serrallach Vies urinarias. - De 12 a 2 y 6 a 7. Pelayo, 40. -C.ª económica, 7 a 9. Jovellanos, 9

Un cas de centralisme

Podría visitarse Madrid anc que fos no més pel Museu del Prado. El cabal pictòrich que conté no es exorbitant en quantitat, però el seu valor es incalculable. Velazquez, Ribera, Goya no poden ser estudiats fora d'ell. Ells donen a la capital d'Espanya carta d'europeisme.

Però aquest Museu, testimoni de passada grandesa, ho es, aixís mateix, de lamentable y subsistent centralisme. Fruit d'una arreplega que, per proveir un magatzem o quadra, despulla una pila d'altars, presenta totes les característiques dels rampells d'una rassa. Passada la fuga o manía coleccionadora o simplement imitativa, acomplida la fácil y despòtica «razzia», retornaren la laxitut y la penuria. El Museu del Prado, únich en qualques indrets, es intermitent. Serveix pera embadaliment de «provincianos», pena suavíssim conhort dels vianants artistes, però no constitueix un claustre pera escolars, una llissó viva del art universal, com el Museu del Louvre, per exemple.

Aixís com tota Espanya té males carreteres, mentres la capital veu adoquinades y asfaltades les seves places y els seus carrers per l'Estat—y encara pidola una grossa pensió per torna del benefici de ser triada per residencia de la Cort—, aixís també tota Espanya resta sense Museus—si les iniciatives locals no'n creen de propis, sense l'aussili y adhuc contra les envejes y entrebanchs del Estat—mentres la vila madrilenya s'arrea ab les pintures immortals dels mestres andalusos, valencians y foraster.

Nosaltres creyem de justicia y fins de general conveniencia la desintegració equitativa del Museu del Prado, descongestionantlo d'una munió de teles que, constituint un veritable seguici històrich de la pintura, moltes hores fadiguen y desorienten l'espectador. Nosaltres creyem que hi guanyaría tothom ab la creació d'escoles peculiars.

Aixís, per exemple, no concebim el bloch essencial dels Murillo fora d'Andalusía, ni el nucli major dels Ribera fora de la nacionalitat catalana, fora de Barcelona y de Valencia. Com trobaríem més adequat sojorn el d'aquí, per les teles dels grans mestres mediterranis, els Tiziano, els Rafael, els Leonardo, els Fra Angélico...

Es clar que no hauría de ser una partió matemàtica. Es clar que en els tres o quatre museus peninsulars—fins a cert punt especialistes—caldría, apart del nucli indígena, una representació limitada però digna dels altres pintors hispànichs y dels grans mestres que servem en nostre poder.

Tal vegada aixís se desvetllaría un xich el nostre amor a les belles taules y brollaría naturalment el més eficàs preservatiu contra la emigració, contra el mercadeig que'ns despulla de tota reliquia d'art.

Es clar que no tindríem un Museu «monstre»—and que mal conservat, insuficient y misèrrim—però en cambi els esforsos de tots y la fraterna emulació podríen bastir petits palaus verament confortables y decorosos pera hostatjarhi, ab sobrietat divina, unes quantes obres selectes, presidint la estela de les revetalles actuals. Car el millor homenatge a una obra immortal es el testimoni de la seva feconditat.

Si l'abominable deixadesa dels qui imposen llur parer al Ajuntament, no'ns llevés autoritat moral per reclamar, ara seria la ocasió excelent per demanar aquesta encertada desvinculació. Si l'Estat es rich pera subvencionar la capital, y es pobre pera subvencionar les altres ciutats y fins per colaborar a Exposicions d'Art en cumpliment de compromisos solemnes, si no'ns pot pagar en diners, que'ns pagui—com diu la gent—ab dinades, ab una mica del tast divi d'aquell tresor que ab inconscient, que ab rutinaria golafrería abassega.

Al cap d'avall no faría més que imitar l'exemple generós de Barcelona que s'interessa tant pels museus comarcals de Vich y de Tarragona y de tot Catalunya, com dels seus, perque entén y sent que uns y altres son patrimoni d'una sola patria y que enlloch solen estar millor que en el raser hont naturalment se congriaren.

C. R.

GLOSARI

LIBACIÓ A HERMES

Jo també vull oferir una libació a Hermes; però li ofereixo avuy, nò com a patró de l'enriquiment, sinó com a patró dels límits.

***

Cal amar la propia poixansa; cal amar també'ls propis límits.

***

Lo més espiritual de les coses es tal vegada el seu pur contorn.

***

Literatura.

Cada mot pot tenir una ressonancia infinita: però l'excelent escriptor es el qui sab renunciarhi sovint.

Els grechs no se'n valgueren may.

***

Transumtació de valors. Jo no he tingut fins ara l'atreviment d'acomplirla, però un jorn la vull intentar. Provaré d'invertir el valor peyoratiu y milioratiu que avuy tenen respectivament les paraules «superficial» y «profond»; fent aixís de «superficial», un elogi; de «profond», un blasme.

***

El bon patriota estimarà la Patria; mes també les seves fronteres.

***

Enamorarse, en l'adolescencia, es un progrés: se passa d'amar l'amor a amar les dònes. Casarse, a la joventut, es un altre progrès; se passa, d'amar les dònes, a amar una dòna.

***

L'admirable símbol: un triàngul y un ull al mitg.

Que cadascú, en escala gran o petita, sía un triàngul d'abnegació, de disciplina, d'obediencia, abarcant un ull de infinit, d'omnicomprensió y de llibertat.

***

Un triàngul està bé. Un pentàgon, un exàgon, un eptàgon, encara estàn bé. Però lo millor que's pot fer, quan ja's comensa a devenir dodecàgon, es inscriures en un cercle.

***

El culte dels límits es la essencia de l'esperit clàssich.

***

Ab la mà segura y el cor tranquil also la copa en aquesta libació a Hermes, patró dels límits, que'n posa a la meva petita riquesa y que'n posarà també a la meva curta vida.

XENIUS.

La llengua catalana a Finlandia

Acabem de rebre el «Butlletí del Diccionari de la Llengua Catalana», que dirigeix y edita el fervorós apòstol de la nostra estimada llengua el doctor mossen Antoni M. Alcover, vicari general de Palma. En el número que acaba de sortir hi hà la següent y interessantíssima nova:

El doctor Oliva Joan Tallgren.—Es un nou amich que'ns es sortit a Helsinki, capital de Finlandia, «docent de llengües romàniques meridionals» a la Universitat d'aquella capital. Nosaltres, parlant en plata, no sabiem que hi hagués tal home en el mon, fins que a mitjans janer rebem d'ell una postal escrita en català ben llampant, dientnos: «Molt senyor meu: Tinch l'honor d'adressarli avuy un exemplar de les meues «Glanures catalanes, I,» que constitueixen un assaig d'estudiar una munió de veus catalanes, materia que'ns interessa a'ls dos i fins ens acalora. Tinch l'atreviment a-n-el mateix temps de manifestarli que li agrairé sumament m'envii un tiratge a part (si existeix) de la seva ressenya de la Gram. de Saroihandy, publicada dalt el «Bolletí del Diccionari de la Llengua Catalana» IV (1909). Però tot aquest tom IV m'interessa fins el punt que dec demanarli el preu de tot ell. La suscripció del Bolletí ¿es àduc de dues pessetes en l'any? Allavors en seré suscriptor. Y ¿com es podràn obtenir les «Rondayes Mallorquines?— Amb un caluros saludo'm dic vostre servidor,

O. Joan Tàllgren.—3 janer 1912»

Bé poreu pensar que a l'acte remetérem an el Dr. Tàllgren un paquet postal de tota la col·lecció del Bolletí y dels volums de «Rondayes» no agotats.

Pochs dies abans de que li arribàs el paquet, ab data del 29 de janer replicà a una postal nostra dientnos, entre altres coses: «Rebuda ab moltíssim plaer meu una postal vostra que'm va donar tantes informacions d'importancia. No dubtem que l'estudi del català ens fa molt de plaer. ¿Quin concepte us mereix la «Solitut» d'En Víctor Català? A mi m' và plaure sobremanera la setta lectura; en so extractat una munió de notes llingüístiques. En quant a la dificultat que hi hà per apendre'l català en aquesta distancia geogràfica del domini català, en so aprés un poc gracies a les meves lectures. So estat 5 dies a Barcelona l'any 1908; però no vaig haver l'ocasió de parlar el català, tan sols el castellà, que ja havía estudiat abans. Però durant aquets últims anys vaig haver una bona ocasió de cartejarme amb un amich català, y aixís sempre s'aprén quelcomet.—Però la cosa que més importa a un llingüista, avuy día, es conèixer, no sols la llengua escrita, sinó també la pronunciació. «Qui està il busilis!! Y vos, apreuut senyor, ¿no pensau ab publicar qualcom de les Rondayes, p. etzemple, en la transcripció de Schädel? Seria certament de desitjar; y si vos no ho voleu fer ¿qui ens donarà may més aqueixes transcripcions?»

¿No es ver que aqueix doctor finlandés sembla tot un català y d'aquells recolats en l'escriure? Un altre dia, si Deu ho vol, parlarem de les seves «Espigolayes (Glanures) catalanes», un enfilall d'etimologies de mots catalans y castellans que demostren que'l doctor Tàllgren sab què duu entre mans. Ab tot el nostre cor li enviem l'enhorabona per aqueixes «Espigolayes» y per l'entusiasme nobilíssim que demostra per la nostra llengua estimadíssima. Això es lo que'ns convé a caramull: que'l català cobri amichs y entusiastes dins totes les nacions civilisades del mon.

¿Ho veuen els «filisteus» com, escrivint ab el nostre rònech català de Mallorca ens llegeixen fins y tot a Finlandia, allà entre Suecia y Sant Petersburg?

A 2.ª pàgina:
Els "Heterodoxos"
Complement als «Llibres de la quinzena»

La Pasqua Florida

La Pasqua Florida ha sigut enguany celebrada a Barcelona ab aquella pompa y alegría ab que la nostra ciutat sol celebrar aquestes diades.

La festa, com de consuetut, començà el dissapte al vespre en que, despres dels dies de silenci y retraiment de la Setmana Santa, els teatres obriren lo nou les seves portes, lo mateix que'ls cines y demés llochs de diversió, que foren animadíssims.

Però el número característich de la festa foren les Caramelles, les alegres colles de cantors que celebren la solemnitat, omplint de cants la nit de Pasqua, que fou serena y estrellada tal com les circunstancies exigeixen.

Darrera de la nit y de les cançons vingué el diumenge seré y apacible, notantse gran animació desde primera hora, sobretot a les estacions, hont hi havía gran gentada omplint els trens en vistes al goig de dos dies de festa al camp, hon tot es vert y florit, com correspon a una veritable primavera.

Y pera'ls que no varen anar a fòra, hi hagué a la ciutat els passeigs al matí, y les sortides als afòres a la tarda, ab gran animació de les hermoses barriades foranes y de les torretes tancades tot l'hivern que's van obrir al bon temps, com les flors en els seus jardinets.

La festa religiosa se celebrà a la Catedral ab tota solemnitat, oficiant de Pontifical el senyor Bisbe doctor Laguarda, que donà en acabat l'Ofici la Benedicció Papal.

En quant a la festa d'ahir ningú la ha poguda treure, car, després de la solemnitat del primer dia, les ganes de reposar hi son.

Les botigues de venda a la menuda, es clar, al matí d'ahir quasi totes van obrir, però lo que es els magatzems y les fàbriques, en general, van permanèixer tancats com en els dies de festa de debò.

Y això feu que l'animació d'ans d'ahir continués ahir en els mateixos llochs, y que, a les darreres hores de la tarda, de les estacions y de les vies que condueixen als afòres de la ciutat ne vinguessin veritables riuades de gent acompanyant les colles de cantatres que, en correcta formació y al pas d'algunes músiques, feyen l'entrada triomfal a la ciutat, de retorn de les seves excursions.

Com sempre, a Barcelona, gracies a Deu, a pesar de les grans aglomeracions no hi va haver ni el més lleuger incident enlloch, portantse tothom ab aquella correcció que tant honor fa a la nostra gent.

JOVENTUT NACIONALISTA
(Secció de la Lliga Regionalista)
AVUY, a dos quarts de deu del vespre:
Conferencia den Cambó
"Missió de la Joventut en el moment polítich actual"

Casal Regionalista de Manresa

Festa inaugural

Ab el tren exprès de les 8'22 d'ahir al matí marxaren de Barcelona els senyors don Francesch Cambó, don Joan Ventosa y Calvell, don Ignasi Girona, don Frederich Rahola, els regidors don Ramón Pañella, don Gaspar Rosés y don Joseph Pardo, don Lluis Ferrer-Vidal, don Eusebi Bertrand, don Ignasi Paris, don Francesch Puig y Alfonso, el delegat de la Lliga Regionalista don Santiago Andreu, els de la de Gracia senyors Cirera y Rosich, el del Ateneu del Districte III senyor Oliveres, el president de la Joventut Nacionalista don Carles Jordà, el soci de la mateixa don Ferràn de Sagarra, un delegat de l'Associació «Catalunya», don Joseph Ribas y molts altres regionalistes entusiastes, constituint una brillant representació del Regionalisme barceloní.

Quan el tren arribà a l'estació de Manresa el moll estava totalment ocupat per una gran concorrencia que saludà als expedicionaris barcelonins ab un aplaudiment unànim y visques a Catalunya, als regionalistes y an en Cambó. Entre aquella gentada hi havía tota la Junta del Casal Regionalista y les més distingides personalitats manresanes. Hi vegérem a don Leonci Soler y March, senador y president del Casal, al diputat provincial don Ignasi March y Batlle, als regidors manresans senyors Capella, Torrella, Suaña, Oms Boris y Rebordosa, als fabricants don Joseph, don Lluis y don Ricart Portabella, als advocats senyors Claret y J. Bertràn Calderó, al notari senyor Català, al fabricant senyor Serrahima, don Esteve Planell, don Francisco Gomis, y la Junta del Casal senyors Abadal, Coma, Coll y Roca, Caldas, Vives, Pascual y Vilalta y molts altres que no tinguérem temps d'anotar.

A fòra de l'estació, y al pont sobre el riu Cardoner, hi havía una gran gentada que saludava afectuosament y alguns aplaudien. A sota'l pont una colla de furbolistes saludaren al senyor Cambó ab un ban d'aplaudiments y sos corresponents hurres.

Al entrar a la ciutat per tots els carrers hi havía cordó de gent que saludava. A la majoría dels balcons y finestres hi havía senyores y també molt hermoses y elegants senyoretes que contemplaven ab manifesta simpatía el pas dels regionalistes.

En algunes cases hi onejaven banderes catalanes.

Al miting

El teatre del Conservatori ja estava plè de gom a gom quan hi arribaren els que procedien de l'estació. L'entrada y la colocació en la sala fou bastant dificultosa.

La sala presentava un molt hermós aspecte, adornada ab banderes catalanes. Hi havía molta animació y en les llotges s'hi veyen a les principals families de la ciutat; entre elles recordem a les senyores y senyoretes del metge don Francisco Soler, del fabricant senyor Torra y Pons, dels senyors Casajuana, Antoni Abadal, Claret, Capella, Casas, Gras Portabella, Perera, Marsal, Marquet, March, Tuneu, Argullol, Coma, Soler y Arola y moltes altres.

Al entrar els oradors y representacions se tributà una entusiasta ovació al senyor Cambó y sos companys, ressonant visques y grans aplaudiments.

Presidía don Leonci Soler y March, que tenía als seus costats als senyors Cambó, Girona, Rahola, Ventosa y Lluís Ferrer.

El senyor Soler va dedicar una afectuosa salutació als oradors, y especialment al senyor Cambó, admirant la doctrina sustentada en les trascendentals conferencies de Saragoça, Girona y Reus, y fonamentant fermes esperances en la seva propera actuació parlamentaria pera sostenir el sentiment de patria catalana sustentat per l'ideal regionalista dins del Estat espanyol. Remembrà la emoció que senti quan presencià y escoltà la conferencia de Saragoça y el triomf esclatant que obtingué allí nostre leader. Manifestà que aquella comarca està ben assaonada pera rebre la llevor d'aquestes doctrines y feries fructificar. Dedicà un fervorós recort als precursors del catalanisme a Manresa y fonamentà les més encoratjadores esperances ab el jovent que forma'l principal nucli del Casal Regionalista. (Grans aplaudiments).

El secretari manifestà que s'havien adherit al miting nuclis de ciutadans dels pobles de la comarca Plà de Bages y ademés els següents:

Pont de Vilumara, Ayinyó, Aguilar de Sagarra, Artés, Sant Vicens de Castellet, Sallent, Suria, Sampedor, Callús, Castellnou de Bages, Balsareny, Solsona, Balaguer, Moyà, Castelltersol, Navarcles, Sant Andreu, Sant Martí Torrellas, Guardiola, Monistrols de Montserrat y de Calders, Sant Fruitós, Vilalatorrada, Cardona, Valls, Santa Coloma de Queralt, Berga, Puigreig, Sant Feliu Sasserra, Oló, Castellfullit y Fonollosa.

Les Lligues Regionalistes de Barcelona, de Gracia, de Sabadell, y de Reus, Associació Catalana Autonomista de Sant Feliu de Guixols, Lliga del Arbre Fruiter de Moyà, Associació Regionalista de Castellgalí, Agrupació Regionalista de Terrassa, «Catalunya Vella», de Vich y de Barcelona, «Catalunya», Ateneu Democràtich Regionalista, Casino de Sans, Ateneu Obrer Català, Centre Popular Catalanista, Centre Català d'Horta, senadors, don Raimon d'Abadal, marquesos de Camps y d'Alella, don Ramón y don Francisco Albó, ex-diputats; don Lluis Duràn y Ventosa y don Antoni Jansana, diputats provincials; don Albert Rusiñol, don B. Plaja, diputat; don Pere Montanyola, regidor, y molts altres.

El jove En Ferràn de Segarra

de la Joventut Nacionalista, pronuncià entusiastes paraules d'admiració pel espectacle que presenyava aquell miting que venia a proclamar la virtut de l'unió de tots els catalans en l'amor a Catalunya.

D. Agustí Canas

del Casal Regionalista, ab un molt pensat discurs explicà la organisació del Casal Regionalista pera sustentar els ideals regionalistes ja tradicionals allí, perque informats per ells en 1890 s'hi fundà la Lliga Regional, en 1892 cristallisaren en l'aprovació de les famoses Bases de Manresa, y en 1903, don Leonci Soler formà una solidaritat manresana que'l proclamà diputat en una tanda de eleccions.

Va fer tot el procès del moviment regionalista fins al moment actual en que els regionalistes s'organisen pera entrar en la lluita política ab programa propi exclusivament, y acabà invitant a totes les persones honrades a donar sa cooperació a la seva activació que ve informada per una missió de llibertat, de autonomía y de patriotisme. (Grans aplaudiments.)

D. Santiago Andreu

de la Lliga Regionalista. Recordà sa actuació política en alguns pobles de la comarca, saludà als regionalistes manresans encoratjantlos en llur tasca de entrar en la vida política que servirà de pont entre'l Cap y casal de Catalunya y aquells pobles pera acoblar forces d'opinió, reclamant el reconeixement de la personalitat catalana y fent obra de cultura, preparant al nostre poble pera fruirla quan se concedeixi; recomanà que rebessin amorosament a son costat a tots els que sentin bategar en son pit el sentiment de patria y que treballin contra'ls pessimistes que may han sabut fer obra positiva.

Acabà dient que quan aquests irònicament els preguntin ahont son aquells puys closos que abans s'alsaven irats, els responguin que en Prat de la Riba y en Cambó els tenen encara enlaire y closos empunyant les eines de treball pera laborar per la cultura y per la personalitat de la nostra terra. (Grans aplaudiments.)

D. Frederich Rahola

senador. Saludà a Manresa, encarnació del temperament manresà, admirà aquelles comarques montanyeses que son la reserva de Catalunya pera contrarrestar a Barcelona les influencies forasteres que la invadeixen ,desnaturalisantla. Presentà erudits exemples històrichs d'aquesta afirmació. Va fer una erudita disquisició sobre les Corts de Catalunya y d'Espanya y l'esperit regional. Demanà la reconstitució de la Catalunya y de les demés regions espanyoles, pera que puguin portar tota sa poderosa influencia en la regeneració nacional. Creu que les demés regions quan sentin l'ideal regionalista el sentiràn més intensament que nosaltres. Acabà dient que Espanya en rebrà un gran benefici de la regeneració de Catalunya perque ella ha sigut sempre el més ferm puntal de l'independencia espanyola, y com ho expressà un orador en les Corts de Càdiz, al dir que mentres hi hagués catalans a Catalunya hi hauria espanyols a Espanya. (Grans aplaudiments.)

D. Joan Ventosa y Calvell

diputat a Corts. Diu que es día d'alegría assistir a la inauguració del Casal, perque es com el naixement d'un nou campió, el bastiment d'un nou baluart del Regionalisme. Aquesta inauguració no es un fer aillat; es un reflorir general de la nostra política: Saragossa, Girona, Reus y ara Manresa. El temps consagra el nostre sentit polítich. Observeu com tots els períodes d'explendor pera Catalunya coincideixen ab l'explendor de la actuació política de la Lliga Regionalista de Barcelona.

El moviment de Solidaritat Catalana ve informat per una enérgica actuació de la Lliga, y quan S. C. mor a mans de les passions de certs homes, la Lliga Regionalista sembla naufragar en el mar procelós d'aquelles passions. Avuy s'observa arreu un vigorós sentiment optimista que es auba de feconda prosperitat y d'activitat política; prescindiu d'aquests polítichs infeconds, deixeu que reneguin en sa impotencia y seguiu aquest vigorós ressurgir de la política regionalista que dú com a afirmació el projecte de Mancomunitat Catalana, que es una realitat viventa que serveix de llàs d'unió de tots els catalans, abans sols units pera les accions negatives o de protesta.

En aquest hermós reflorir de la nostra política ressorgeix l'activitat de la Lliga Regionalista, a la qual s'hi uneix aquest enfilall de noves corporacions regionalistes catalanes y avuy aquest vostre Casal.

El nostre poble va abandonant l'actitut negativa o de protesta per l'afirmativa, perque ha après per dolorosa experiencia que sota la capa de l'austeritat sols s'hi arredossen els discols y els envejosos pera entrebancar l'acció dels que treballen en profit de la nostra terra.

Morí Solidaritat Catalana a mans d'aquesta gent; a la fraternitat catalana hi succeí la lluita ab pretext de que'ns havíem venut l'ideal de Catalunya. Se desfacà aquest P. d'U, F. N. R., que havía d'ensorrar al lerrouxisme, anorrearnos a nosaltres y agermanar el Catalanisme ab la República.

Nosaltres ens vàrem apartar; els deixàrem fer, ¿què n'ha resultat de totes aquelles promeses?

Si han près la bandera lerrouxista no ha sigut per esborrarla, sinó pera alçarla en lloch de la catalana.

Y per aquest mancament es perque nosaltres tornem a la lluita política, reclamant la direcció de l'opinió catalana.

¿La nostra orinetació d'ara? Es la que ha quedat ben marcada a Saragoça, a Girona y a Reus, política de realitat y de franquesa. Se'ns planteja'l problema de si hem d'esser un partit local de Catalunya que demani als altres partits la realisació del seu programa, o si l'hem de realisar nosaltres mateixos, constituint un nou partit y ens decantem per aquesta segona afirmació.

En la vida moderna els homes no poden viuren separats dels demés, ni tampoch podien ferho els partits polítichs, però cal declarar que allí hont entre la Lliga Regionalista, hi entrarà sempre integrament el problema de la personalitat de Catalunya.

En tots els demés ordres de la vida social del poble en l'ordre econòmich, religiós, etc, etc, no hi podrem guardar una neutralitat, perque la solució es muy satisfecció a les necessitats de la vida social.

En l'actuació de Catalunya no creguen que pugui lograr satisfer sos ideals anant contra totes les demés regions d'Espanya, sinó que ha de procurar que

aquestes sentim també semblantes aspiracions y ab elles mancomunar la nostra acció dins del Estat espanyol.

Respecte la forma de Govern, el catalanisme tenía declarat que no era pera ell una qüestió previa. Aquesta ho sería quan quedés demostrat que la Monarquía no pogués donar satisfacció á les nostres aspiracions y que la República demostrés que'ns les donés ópso facto.

¿Hi hà algú que pugui afirmar això? Si vingués una República (que es molt difícil), aquesta o sería radical ab en Lerroux o reformista ab en Melquiades Alvarez. No hi hà cap altra excepció.

Si fos la den Lerroux, tots els catalans han vist ab vergonya que'ls lerrouxistes han constituit una excepció en la nostra terra, votant contra la Mancomunitat Catalana. Ademés, ¿els obstacles que hi hauría no serien majors per la demagogia?

Si considerem a la den Melquiades, sols cal recordar aquell seu discurs al Parlament, l'únich republicà que s'alsà contra l'idea de Solidaritat Catalana, contra Catalunya, y s'encarà contra'l patrici don Nicolau Salmerón, calificant de traició sa conducta favorable a la Solidaritat.

Tenim, donchs, que la forma de govern no pot ésser pera nosaltres una qüestió previa. En l'ordre ideal ens es indiferent, en l'ordre práctich l'acatem.

Estudià la crisis que atravessen els partits monàrquichs. El liberal, minat per enveges, no havent realisat l'atracció dels demòcrates, fent les enganyoses lleys d'abolició de consums y servey militar obligatori y consentint grans y escandalosos abusos de personal y compromotent la vida económica d'Espanya.

El conservador, acapdillat per en Maura, corre gran perill si no arriba á informarse en algun ideal y sols se limita a mantenir el cumpliment de les lleys y el sosteniment del ordre.

No n'hi hà prou ab això, li cal l'aspiració a un ideal. En lloch d'ésser un obstacle serà una facilitat pera la revolució

Nosaltres infiltrem la fè d'un ideal a la anemia que pateix Espanya: les forces regionals. Trencar els lligams del centralisme y transformar els centres burocràtichs en sers vius regeneradors de la vitalitat de l'Espanya. Crear un organisme general a tot Espanya capaç de governar desde'l poder.

Pera fer actuar aquest, no captarem l'apoyo de ningú. Oferim nostre concurs pera remoure el capdal regenerador de les energies regionals.

Ja sabem que la lluita ha d'ésser dura. Aquí a casa nostra, els que s'han unit ab els socialistes y polítichs com en Melquiades Alvarez, renovaràn la ridícula cantarella de la nostra traició y en els centres burocràtichs madrilenys procuraràn sembrar rezels de les demés regions contra nosaltres.

Nosaltres no anem a fer conxorxes. Entrem a la lluita ab la nostra bandera desplegada, bandera que es d'igual color que la d'Espanya, però que may plegarem en dues les quatre barres que la formen.

Serem regionalistes a Espanya y catalanistes a Catalunya. Pera realisar la nostra obra ens calen les forces de l'opinió, forces que poden venir d'associacions com el Casal que vosaltres acabeu de fundar.

Si may defallim en la nostra actuació, veniu vosaltres ab vostres entusiasmes a reanimarnos en la lluita que sostenim per la regeneració de la personalitat de la nostra Catalunya.

(El senyor Ventosa fou aplaudit en la major part dels paragrafs de son discurs y al final se li tributà una ovació.)

El senyor Cambó pronunciá un discurs de tanta trascendencia com tots els demés que ha pronunciat en la seva actual campanya.

L'extensió que ja té aquesta ressenya no'ns deixa el lloch que ell necessita y'n publicarem un llarch extracte en altra edició.

Seguirem la relació dels demés actes.

El president senyor Soler donà mercès a tots els que van contribuir ab llurs paraula y presencia, al major lluiment d'aquell acte y declarà oficialment inaugurat el Casal Regionalista de Manresa.

Grans aplaudiments y visques a Catalunya.

Ab el major ordre y entre animats y entusiastes comentaris, els concorrents desocuparen la sala y formaren cordó al carrer pera aclamar y aplaudir al senyor Cambó y demés apòstols del regionalisme

Al Casal Regionalista

Els oradors y demés personalitats y bona part dels concorrents anaren a visitar el magnífich local social, instalat, com ja es sabut, al passeig de Pere III.

Després visitaren els magatzems Jorba ahont admiraren un rich tapís brodat representant la entrada triomfal del nostre gran rey en Jaume I, a Tarragona, al tornar de la conquista de Mallorca.

Desde allí se dirigiren al gran local que fou del Gremi dels Agricultors, ahont hi estava disposat, en obsequi dels oradors, un

Gran dinar

La gran sala estava adornada ab palmes y banderes catalanes artísticament dsiposades. Darrera la presidencia hi havía un tapís ab els escuts de Catalunya y Manresa.

El dinar fou servit en set llargues taules cubertes de flors y ocupades per més de 300 persones de totes les classes socials, presentant un animat aspecte.

A la presidencial hi havía tots els prohoms regionalistes.

El dinar va servirlo, esplèndida y curosament, la Fonda de Sant Domingo. Els plats, suculents y ben condimentats. Cal esmentar com ofrenes entusiastes el vi de Joseph M. Oms Rovis y el Licor Canigó, graciosament ofert per la llegendaria abadía de Sant Martí del Canigó, dels nostres Pirineus.

Pronunciaren patriòtichs parlaments els senyors Ferrer-Vidal, Puig y Alfonso, Girona, March, Rosés, Bastard, delegats de la Lliga de Sabadell y del Ateneu de Sant Martí, un regidor de Manresa y'l senyor Cambó glosant tots els discursos ab patriòtiques idees.

Abans de les quatre de la tarda tots els barcelonins acompanyats de gran nombre de manresans, se dirigiren a l'estació y tornaren cap a la capital en el tren exprès.

El Comiat fou molt entusiasta. El senyor Cambó y demés companys escoltaren molt afalagadores paraules sobre'l grandiós èxit del acte per ells realisat principalment y considerant que serà un grandiós impuls pera l'actuació política del Casal.

Al arrencar foren saludats ab aplaudiments y visques a Catalunya y an en Cambó.

Polítiques

La França republicana

Un periódich publica un article titulat «Al márgen.—Dos aspectos de un fenómeno», del qual ne retallem aquests paragrafs:

«Francia camina apresuradamente hacia su desaparición, diré más justamente hacia su total bancarrota moral é intelectual. Esto mismo, lo han dicho ya muchos hombres de indiscutible talento. Pero como son también muchos los que lo niegan, quiero emplear unas palabras en machacar sobre el tema.

La nación francesa está borracha de absenta, de aschic; agotada por todo género de sensualismos; tiene el cerebro desquiciado por el alcoholismo y por lecturas perniciosas en todos los aspectos. Corre hacia un desquiciamiento muchísimo más grande, más hondo que el de las pasadas civilizaciones que se hundieron en todos los vicios más repugnantes.

Vivid un día en Francia, en el París de todas las orgías. Leed un día la prensa fabulista de aquellas tierras, desde el sesudo «Le Temps» hasta la famosa «Guerra Sociale» y veréis en cada columna, veréis una mueca de esa demencia y de esa enfermedad que corroe el alma nacional.

Un día es Verlaine, otro Jean Lorrain, otro Colette Villy. Después los funestos oegetistas Los insultos y amenazas dución militar. Los insultos y amenazas durante el acuerdo franco alemán. Periodistas que dicen, que puesto que se va á la guerra marroquí y se aprestan ejércitos para la famosa «revanche», no hay derecho á prohibir que los hombres se maten en los campeonatos de Boxer. Todo es heroismo, dicen ellos.

Y ahora, con motivo de esos crímenes horrendos, de esos robos escandalosos realizados en pleno día, carabina al brazo, la mueca repugnante ha vuelto á surgir. Ahora si que se puede decir que todo es allí podrido.

Las gentes ya no confían en la autoridad, en la policía, en los delegados y prefectos. Por hacer algo los diputados gubernamentales, propusieron un sin fin de medidas represivas, entre ellas el aumento del contingente policiaco. Las estaciones y los caminos vecinales están tomados por todo género de guardianes... Pero el público «les gens honnetes» no tienen bastante y se arman. Los cobradores de las casas de banca y grandes comercios llevan revólver en el cinto. Muchos particulares enseñan triunfalmente un revólver. Y la policía y los prefectos los ven pasar y bajan los ojos con un gesto de infinito dolor...

Esta mueca es horrible.

La otra mueca, ó si queréis el otro aspecto de éste fenómeno de la vecina nación está en el reverso de este hecho mismo.

La lucha de los que lo tienen todo con los que nada tienen, es cada día más cruel y más salvaje. Todos los medios son buenos. Y hay que reconocer que los patronos son esta vez lógicos; cumplen como hombres.

El hambriento, ladrón ú obrero consciente, dispone de un arma—revólver, cuchillo, etc.

La autoridad es insuficiente para impedir ó prevecr—«that is the question»—la comisión de estos hechos.

Y entonces, el patrono, armándose á su vez, es lógico y cumple como hombre.

Recordad que ya en Inglaterra existe un cuerpo de «policimen» especiales, con uniforme y todo, para hacer frente á los huelguistas revolucionarios.

. . . . . .»

La pintura de la França després de 42 anys de govern republicà no està mal feta. Es d'una gran exactitut. Podría servir de mirall als nostres republicans, pera deduir que la república a Espanya sería molt, però molt pitjor que a França. En aquella nació no's pot negar que hi han alguns homes de govern entre'ls republicans, però aquí a Espanya, ¿ahont son?

Y de quí diríen que es la pintura realista de la França republicana que acabem de copiar? ¿De «La Epoca»? ¿de «A B C»? ¿del «Diario de Barcelona»?...

...!!! Es de «El Progreso»!!! Del diari den Lerroux!!!

Varies

—Firmada pels senyors Creus y Buil, president y secretari respectivament del Centre Autonomista Català de Sant Gervasi, ha enviat aquesta entitat una entusiasta comunicació adherintse al acte de inaugurar el Casal Regionalista de Manresa.

LICEU

"Lohengrin"

No cal dir còm inaugura sempre'l nostre gran teatre.

Tant en aquesta temporada de primavera com en la d'hivern, es sempre un dia de festa senyalada per la bona societat barcelonina el dia d'obertura; y axís sobra que diguem lo molt plena y brillant que estava la sala en la nit de dumenge.

L'obra escullida era «Lohengrin», la que aquí té, sens dubte, més partidaris, y de les de Wagner la més popular. Per això cal que en la interpretació les empreses no hi vagin refiades y assegurin l'execució, deixant les particelles en bones mans si no volen exposarse a un fracàs segur. En Casanovas cridà an en Viñas pera'l protagonista, y això sol era ja una garantía.

El Lohengrin den Viñas tots el coneixem. Es un altre diferent dels que estem acostumats a veure, y es fama de que, en determinats teatres de la mateixa Italia, quan volen veure un Lohengrin viril demanen an en Viñas pera que'ls lleui el recort de la tradicional figura afemellada ab que ensopeguen tots els tenors. En Viñas té una completa conciencia del personatge, sab perfectament que gaudeix de poder divi pera atuir al contrari; però també la seva noble figura y arrogancies d'home deuen enamorar a la donzella ultratjada. Y aquests dos aspectes els encarna d'aital faisó, sab filar tant les dúes naturaleses del misteriós cavaller, que pot ben dirse que no'n coneixem d'altre qui, ab igual profonditat, se'ns hagi presentat tan Lohengrin.

L'accent afectuós en sa sortida no es igual que'l que més tart empleya ab Elsa, tot y essent abdós amorosos, y l'home que an ella's dirigerx no sembla el mateix guerrer que humilia a Frederich. Son els dos costats que vetlla en Viñas, y que integren el personatge. La vestimenta es encara per ell estudiada. Ell fou un dels primers qui retirà de l'ornamentació el cigne tan arrelat en l'indumentaria italiana, perque'ls cavallers del Cigne foren posteriors als del Graal y ell aixís vol observarho per lògica.

En tots els detalls en Viñas guaita la figura creada per Wagner y procura no apartarsen; resultant, pera'ls que no estàn iniciats, una sensible diferencia dels Lohengrin ordinaris. Ell el fà, y creix a mida que s'endinsa en l'obra. Aital pogué dirse anit; car, si digué d'excelent manera el primer acte, estigué superb en l'últim, del qual li feren repetir el «recontos», cantat en català com tot lo restant del acte. En Viñas s'endugué una grossa ovació.

Ab ell va ferhi digna parella la senyora Ruszkowska, a la qual havíem sentit en anteriors temporades. Aquesta artista va fer una Elsa molt delicada y seria, encertant en forma especial el duo ab el tenor. No va serho menys el d'aquesta ab la senyora Hotckowska, que per primer cop sentim a Barcelona. Dotada de bonica y extensa veu, cantà sa part, plenament posseida; ensenyant ben prompte que era artista de tremp y de la qual podrà refiarse la Empresa. El públich va acceptarla obertament, aplaudintla; com aplaudí al bariton Ancona, que's portà ben distingit y treballador en els dos actes. El baix Nicoletti-Karmann sapigué interpretar, com en altres ocasions, la remarcable figura del Rey; obligantsel a sortir a les taules junt ab els demés.

Y encara que'ls chors estaven un xich inseguts, la execució total, a mans den Mascheroni, pogué donarse per bona.—U.

Els "Heterodoxos"

"Prologómenos" a l'edició definitiva y primer volum de les Obres completes den Menéndez Pelayo (*)

Quan un hom, al tractar d'encetarlo, fulleja aqueix volum—primer de la HISTORIA DE LOS HETERODOXOS ESPANOLES y de les obres completes den Menèndez Pelayo—resta un moment astorat al veuren més de duescentes pàgines destinades a la «Prehistoria» de la Península. Mes, per mica que's reflexioni, y abans y tot d'endinzarse en la lectura del llibre, se'n capeix aviat la rahó.

En l'infantesa ja sol mostrar l'home els trets que han de carateritzarlo. Donchs en la dels apòstols de falses religions s'hi troba per regla general el llevat de les creencies erronies que abrandaràn un día llur esperit inquiet. Quan Mahoma, als quaranta anys, se creu tocat de la gracia, es víctima d'alucinacions, de les quals ja'n dona antecedents la seva primera joventut. Les característiques del desviament de Luter, se li dibuixen també en la infantesa. Y si deixem aquests exemples típichs pera cenyirnos als que la realitat que vivim ens ofereix constantment, no'ns serà dificultós trobar en l'alba de la vida de molts heretges y apòstates la sement de la mala planta que ha arrelat en llur sina. Y, més sovint de lo que sembla a primer cop d'ull, aqueixa sement es producte d'altres que venen de temps enllà, dutes per un vent de superstició y de llegenda. Y veusaquí còm succeeix ab la colectivitat lo mateix que ab l'individuu.

D'any en any, de generació en generació, de sigle en sigle, passen les monstruositats y se perpetuen els errors. Per això es possible trobar encara avuy, al cor de les civilisacions contemporanies, qui's dedica a l'exercici quotidià de certes pràctiques estrambòtiques arribades als nostres dies desde tan lluny, que la Historia no té recort de quan varen nèixer.

Per cercar l'origen de les actuals pelegrinacions a la Meca, cal remontarse fins al culte rendit pels primitius alarbs idòlatres a la Pedra Negra que's conserva a la Caabah d'aquella ciutat. Aixís mateix, pera la historia dels heterodoxes espanyols, «es preliminar indispensable» la de les creencies religioses professades a la Península hispànica abans del Cristianisme.

***

Actualment la prehistoria està en plena y esplendorosa florida. Y, com tota ciencia nova, fa perdre la testa a molts dels que intenten endinzarshi. D'aquí que ara rehabiliti opinions que suara semblaven mortes, y d'aquí que avuy desmentexi lo que's creya ahir y se creurà demà tal vegada com article de fè. Y es que, pera guiarla en les tenebres que va aclarint l'albada prometedora d'un día gloriós, ha de cercar la mà d'altres ciencies també noves, sense les quals ella no fora rès. La Geología, la Paleontología y l'Antropología li han de desbroçar el camí; y tots hem pogut veure còm en llurs camps es abundosa la discusió y còm hi naixen y hi moren ara y adés les teories.

L'autor dels «HETERODOXOS», varó sabi y prudent, en el mitg volum que dedica a la Prehistoria, no s'encasella en cap y les aclareix totes a la llum de la seva crítica serena, realisant una tasca a la vegada d'anàlisi y de síntesi. Examinant lo que s'ha dit modernament sobre creencies, rites y supersticions de la Espanya prehistòrica, no deixa pas en l'oblit lo que varen dirne escriptors de sigles passats. Y més d'una vegada els antecedents que hi troba li serveixen per llensar un raig de claror sobre un problema obscur. Veusaquí com, allargant les mans aquí y allà y fixant l'atenció en tots els aspectes que'n mereixin molta o poca, acaba per donarnos, en duescentes pàgines copiosíssimes y ab maravellosa precisió, un quadre sintètich de la ciencia prehistòrica en l'actual moment, tancant en una part d'un llibre la materia escampada en centenars. Lo qual, sent de gran utilitat ara mateix, ho serà doblement encara pera'ls investigadors d'anys a venir.

Segons opinió del jueu Reinach, retreta per en Menéndez Pelayo, la vida primitiva de la Humanitat, en tot lo que no es exclusivament animal, es religiosa. Y bons exemples n'hi hà en l'estudi que comentem y que agafa l'home desde'ls primers vestigis que'ns ha deixat a la Península, pertanyents a l'època geològica quaternaria, a la qual correspòn en la prehistoria el período paleolítich o de la pedra tallada. Al final d'aquest coloca en Menéndez les pintures rupestres d'Altamira, sobre les quals sembla haver dit la primera veritat el cavaller «montañès» Sautuola, tingut un temps per orat y a qui rehabilita l'actual ciencia prehistòrica, com pot vèures en l'obra monumental en que les estudía y reprodueix el sabi francès M. Cartaillhac.

En aquelles pintures, germanes de les nostres de Cogul, troba ja en Menéndez senyals de religiositat. Deu ser per això (y sobretot per la mestria ab que estàn executades y que podría semblar filla de les més perfectes civilisacions), que la cova hont figuren ha estat anomenada per algú la Capella Sixtina de l'art quaternari. Qui hagi fullejat tan sols l'obra de Cartaillhac, veurà totseguit còm no hi hà exegeració en lo que anem dient.

Desde'l período a que pertanyen les pintures d'Altamira, recorre en Menéndez Pelayo els camps de la prehistoria, no deixant cap recó de la Península, ni descuidantse cap dels més nous descobriments, com podem comprovar en les pàgines que dedica a Catalunya, maravellosament documentades.

Y ara excursiona per la «montanya escrita» de la provincia de Terol; y ara estudia'ls dolmens, menhirs, talayots, navetes, etc., desde lo que podríem anomenar l'erro cèltich (que, durant llarch temps, va encallar la ciencia prehistòrica), fins a la cristianisació d'alguna de aquexes construccions; y ara'ns parla de les llegendes—que's perpetúen a través dels sigles—sobre coves, monuments, ciutats lacustres; y ara'ns obre les sepultures y ens mostra les senyals de cranis perforats y de cranis trepanats, operacions abdúes fetes a intenció de lluirar els cossos, aduch després de la mort, dels humors o'ls esperits malignes.

Seguir, pas a pas, aquest llibre den Menèndez, fóra escriuren un altre. Y això no ho permeten les condicions del periodisme. Com no permeten les de l'obra sintetisarne'l contingut, per ser ja ella mateixa una síntesi.

***

Igual procediment que ab la Prehistoria, segueix l'autor en la part històrica, que ocupa la segona meitat del llibre y completa'ls «Prolegòmenos» de la «HISTORIA DE LOS HETERODOXOS». Sinó que aquí ja pot beure en les regalades y delitoses fonts dels historiadors y geògrafs clàssichs, sobre els quals acompleix un serè treball de selecció que li permet destriar les veritats de les faules, tractis d'Herodot, el pare de l'Historia, o de Polibi, tan antich per la data com modern pel mètode positiu, veritablement científich, que usà primer que ningú; tractis de Apolodor y la seva mitología, o de Strabon, Pomponius Mela y Plini, en els quals troba les millors descripcions antigues de la Península. Livi, Cèsar, Salusti, Tàcit, Plutarch, Suetoni, tots ells y alguns altres passen per la crítica den Menèndez. Y de l'ún ne treu noticia sobre'ls antichs mites ibèrichs, y de l'altre la descripció de sacrificis, y del de més ençà o del de més enllà les escenes de suicidis colectius d'ibers y celtibers.

Però no's contenta ab semblants testimonis, sinó que excursiona també per les obres modernes y, sobretot, pels terrers hont han aparegut tresors arqueològichs.

Aquest segón capítol es tant o més copiós que'l primer y en ell se marquen (si bé sols en l'índex y sense senyalar les pàgines a que corresponen, lo qual no deixarà de dificultar la consulta del llibre als que'n siguin necessitosos), unes quantes subdivisions que, arrencant de les tribus ibèriques, se refereixen a la colonisació fenicia, a l'Espanya romana, als cultes orientals dintre d'ella, etc. Y es curiós veure en aquest ampli quadre dels temps històrichs anteriors a la predicació del Cristianisme, com se perpetúen les supersticions y rites, com s'emparenten les mitologíes indígenes ab les importades per colonisadors o invasors, com la religió híbrida dels fenicis marca'l trànzit entre'ls cultes orientals y la religió grega, y com, malgrat això, deixa rastre, a l'igual que certs cultes indígenes primitius, durant la dominació romana, no altrament que aquesta en deixa (a través de la Edat mitjana y fins als nostres dies) d'algun dels seus rites y dels heretats de temps anteriors.

Tot lo qual ha estat, es y serà encara llevor de mil y mil heterodoxies, desde les que, per via de supersticions y llegendes, fan niu en els cervells obtusos de les masses ignorants, fins a les que, de refinament en refinament son concretades pels esperits de certs homes cultes que cerquen en aberracions del passat un remey a les inquietuts del present.

Pera veure com se perpetúen els erros, podem recordar un fet que tothom guarda a la memoria. Fa poch més d'un any, en un poble enclavat dintre lo que fou antiga Bètica, va realisarse un sacrifici humà. Una criatura va ser immolada y un home malalt se li va beure la sanch de calent en calent, cregut de que tal brebatge li portaría la salut. ¿No veyeu en això una reminiscencia d'un rite barbre? Cabalment l'antiga Bètica, en dúes làpides retretes per en Menèndez Pelayo, ens ha llegat el recort del rite oriental del «taurobolis», en el qual l'iniciat rebía, a través dels junts d'un tauler de fusta, la sanch d'un brau immolat damunt seu y n'absorvía àvidament les gotes pel nàs, pels llavis y per les orelles. Ab lo qual creya purificarse.

¿Per què no pot ser el crim de que hem parlat, una degeneració d'aquest rite, combinat ab la idea primitiva de que la sanch d'un sacrifici fa passar a qui la beu les qualitats de la víctima immolada?

D'exemples com l'esmentat, més o menys barbres y crudels, podríem trobarne a munts.

Era, donchs, necessari, donat l'avenç actual dels estudis sobre les primitives civilisacions, que en aquesta edició definitiva dels HETERODOXOS, n'ampliés en Menèndez Pelayo de la manera que ho ha fet, convertintlo en un cos nou y robust, el volum destinat als «Prolegòmenos», del qual pot dirse que constitueix ja, per sí sol, un tresor inestimable d'erudició y de crítica.

J. M. GRAU.

(*) Complement als «Llibres de la quinzena»

Congrés d'higiene escolar

Sessió inaugural

Ahir tarda va ferse en el Paraninf de la Universitat la sessió inaugural del Primer Congrés d'Higiene Escolar.

L'acte va resultar animadíssim. El gran saló era plè de gom a gom de concorrencia selectíssima, entre la que hi tenía una brillant representació el genre femení.

El capità general, que era delegat pera representar al Rey, va delegar la representació al senyor baró de Bonet, tota vegada que perentories ocupacions li varen privar de poder assistirhi.

Eren dos quarts de sis de la tarda quan varen entrar les personalitats que tenien de presidir el solemnissim acte, junt ab els delegats y representants de les principals entitats y corporacions.

Aquests representants ocupaven per complet l'estrada presidencial. El lloch d'honor era pera'l delegat del Rey senyor baró de Bonet, qui tenía a la dreta al representant del ministre d'Instrucció Pública senyor Altimira, al alcalde don Joaquim Sostres, al representant del governador senyor Vidal, als senyors comte de Lavern, don Manuel Mer y al catedràtich don Manuel Mundí.

A la esquerra hi havía don Tolosa Latour, delegat regi del Congrés; el representant del senyor Bisbe que hoi era'l canonge doctor Vilaseca, el representant del capità general que ho era'l general governador senyor Makena, els senyors president y fiscal de la Audiencia y la senyora Casagema de Llopis, vocal de la Junta d'Instrucció Pública.

Entre'ls assistents hi vàrem veure al president del Círcol Odontològich senyor Piet ab el senyor Cirach, de la mateixa societat científica; al P. Piera, rector dels Escolapis; als senyors Verdecàn, Xalabardé, Anguera, García, La Llave, Botey, López Amo, Gra, Mir y Marcet, Falp y Plana, Eladi Homs y molts altres que representaven corporacions científiques y culturals.

El secretari del Congrés senyor Anguera de Sojo va llegir una extensa Memoria en la que's detallen tots els treballs d'organisació del Congrés, aixís com també les adhesions rebudes. També va tenir paraules d'elogi pera tots els que van intervenir en la organisació del Congrés. Aquesta Memoria va ésser molt aplaudida.

El president del Comitè Executiu senyor Mer va llegir un discurs en el que's fa la exposició de la finalitat que persegueix el Congrés.

Va dir que l'obra que's proposaven realisar no era pas l'obra definitiva.

Va exposar còm deurien constituirse les escoles pera que'ls petits deixeples fossin el día de demà homes cultes y forts. Va parlar també del sistema educatiu modern del que's va mostrar partidari ab uns brillants paragrafs que constituiren la nota final del discurs, y que foren molt aplaudits.

El senyor Latour va saludar als congressistes y va dir que feyen una obra digna de totes les alabances, al aplegarse pera tractar de millorar l'higiene escolar.

Com que'l doctor Latour se trobava completament afònich, no va poder pronunciar un parlament, emprò va tractar en breus paraules dels sistemes de ensenyança establerts en les nacions vehines, y ne va treure bielles conseqüencies.

Les paraules del senyor Latour foren mo't aplaudides.

El discurs final va anar a càrrech del senyor Altimira, qui va saludar als congressistes en nom del ministre d'Instrucció Pública.

Va dir també que no volía ésser extens perque pensava serho en la conferencia que té de donar un d'aquests dies. Aleshores exposaré ben clarament el meu criteri sobre coses d'ensenyança.

Va dir als congressistes que moderessin els seus entusiasmes, car el Govern no pot pas fer l'obra completa que ells desitgen. La opinió no està preparada pera l'establiment de les reformes que nosaltres desitgem.

Els problemes de la ensenyança encara no han sigut prou estudiats, y com es natural ho han sigut menys encara'ls que solament s'hi refereixen.

Cal que pensem—va dir el senyor Altimira—que s'ha de lluitar ab molts elements. Un d'ells, y potser un dels principals, son els mateixos pares de familia. N'hi hà molts que may han estat a la escola ahont s'educa'l seu fill.

No cal, emprò, que us desanimeu, perque poch a poch totes les dificultats seràn vencudes. Pensant aixís us evitaréu molts desenganys.

El senyor Altimira va acabar el seu discurs ab un himne a la colectivitat y ab un anatema contra l'individualisme. Aquest es el mal pitjor que sofrim.

Les darreres paraules del discurs varen ésser una nota obrimista.

Va dir que si el Congrés no recullía cap fruit, tots els congressistes podrien dir al observar certs mals.—Nosaltres no'n tenim pas la culpa, car ja haviem senyalat el camí pera evitarlos.

Un esclat d'aplaudiments va ressonar durant llarga estona.

El senyor baró de Bonet, en nom del Rey, va donar per obert el primer Congrés nacional d'Higiene escolar.

Al pronunciar el senyor Rector de la Universitat aquestes paraules, tots els concorrents varen escoltarles a peu dret.

—

El número de congressistes anotats fins ara es de dos mil catorze.

D'aquests, un miler son deixeples de les escoles d'aquesta ciutat.

Pera demá

A les deu del matí se reuniràn les seccions y a les cinch de la tarda els congressistes visitaràn els internats dels voltants de Barcelona.

A dos quarts de deu de la nit, don Amós Salvador donarà una conferencia en el Saló de la Reina Regent, del Palau de Belles Arts.

Llibres

«El servicio militar en España»

La soptada publicació y sub-següent implantació de la nova lley de servey militar y les nombroses dificultats que'ls desprenen per la manca d'un reglament orgànich y complet a la mateixa apropiat, ha donat lloch als distingits advocats y publicistes don Miquel Barberá y don Rómul S. Rocamora, a la publicació d'un estudi ben notable y que es destinat a prestar valiosos serveys.

«El servicio militar en España» que aquest es el títul de l'obra dels senyors Barberá y Rocamora, demostra una cura ben digna d'alabansa en l'estudi d'aquesta nova lley tan discutida. El lector, ab un lleuger repàs del llibre, se fà càrrech tot seguit de l'esperit de la lley y de lo que es necessari pera donarhi el degut compliment.

Pera major claretat, hi han aplegades en el mateix volum totes les disposicions anteriors a la repetida lley, aixís com també les publicadas posteriorment, seguint pas a pas les Reyals Ordres dictades pel ministeri corresponent.

La part doctrinal del llibre està composta de comentaris, anotacions concordancies de la lley ab els precedents estudis sobre'l servey militar a Espanya y terres foranes, y extractes de la Exposició del Cos Provincial y del debat en el Congrés originat per la sobtada aplicació de la lley.

Com epílech de l'obra hi hà un extens sumari alfabètich, ordenant l'extens articulat per materies afins y facilitant extraordinariament el treball de consulta, lo que fa que l'obra esdevingui doblement útil y interessant. A tot això hi ajuden força'ls nombrosos formularis que's troben en el llibre.

Aquesta obra ha sortit dels tallers de l'Horta y's ven al preu de 14 rals.

El procés dels misteris

D'ahir

Ahir matí, a l'hora de costum, se va constituir el jutjat especial, havent treballat fins a la una de la tarda en feina de despatx y havent rebut algunes declaracions mancades d'interès.

Els periodistes que hi havía al Palau de Justicia van dedicarse junt ab alguns funcionaris de la casa a comentar els articles que ha publicat en un diari madrileny, sobre aquest sensacional procés, l'advocat senyor Barriovero.

Els escrits d'aquest senyor son notes humorístiques. Un digne funcionari del jutjat deya que'ls articles den Barriovero y les cròniques del «Duende» son les informacions més infundioses que s'han donat sobre aquesta causa.

També's deya que la segrestadora volía nomenar un advocat d'aquesta ciutatt y que retiraría el nomenament que havía suscrit a favor del senyor Barriovero y que segons diu ella, va suscriure solament per compromís.

Per lo que's veu, l'Enriqueta Martí s'ha donat compte just y cabal de lo que és y de lo que representa aquest advocat que tantes visites va ferli pera obtenir el seu consentiment pera encarregarse de la corresponent defensa.

Nous càrrechs contra la Martí

S'ha presentat al Jutjat Salvadora Parici Aparicio, que viu al carrer de Sant Pacià, 3, segon, quarta, la qual ha manifestat que fa uns set anys torná la seva filla, nena de cinch anys, que havía baixat a buscar pà, dienth que a baix hi havía una vella coixa que l'estava esperant pera que l'acompanyés al carrer den Roig.

La mare baixà a veure de que's tractava, y després de parlar curts moments ab la dòna aquella y convences de que no era vella ni coixa, se barallà a colps de puny ab ella, promovent un regular escàndol, que parà en la secció de policía pròxima.

Sembla ser que la testimoni, que ja havía reconegut a la vella de la bronca en els retrats que de la Enriqueta publicaven els periòdichs, reconegué també les fotografíes que li va presentar el jutge.

Ni el Emperador de China,
ni el Virey del Senegal,
ni de Cuba el Presidente,
ni el Gobierno del Transvaal,
han encontrado otro medio
para poder perdurar
que el buen Fosfo-Gliko-Kola,
que todos debeis probar.

Varies

Pera avuy hi hà deu testimonis citats. Se diu pel Jutjat que alguna d'aquestes declaracions tindrà interès.

—Sembla que'l senyor de Prat se proposa treballar tot lo que queda de mes sense descans, ja que la seva idea es elevar a l'Audiencia el suman a primers de maig.

—A la tarda el Jutjat no's va constituir.

Borsa

La sessió d'ahir a Madrid

Al Banch, al reunirshi els corredors no logren cotisar cap operació de Plates, sostenint diner a 473.

D'interior fan 84'77 y 84'80, restant diner a 84'77.

Més tart, de Borsa, 84'75, 80, 85, 90 y 84'92 de tanca.

Plates 473, y 472, franchs 7'15. Llibres 27'02.

El darrer cambi de Madrid era 84'73, el dimecres.

El nostre darrer cambi, 84'77, diner, de les cinch de la tarda del Dissapte de Gloria.

Rebley.

Dinámica atmosférica

El temps pera avuy a l'Europa central y meridional.

Ans d'ahir plogué a Escandinavia, Austria y Russia, hont ahir continuava el temps plujós.

Comensà ahir un cambi de regisme meteorològich que farà desaparèixer les altes presions de tot el continent occidental.

Avuy correrà una línia tempestuosa cap al Mediterrani inferior ab plujades que arribaràn a les terres italianes, persistint la pertorbació del nort y orient continentals.

A Espanya no hi plourà, però baixaràn les presions notablement compareixent nuvolades de tipu cumular, indiciaries d'un cambi de regisme dinàmich.

D. PUIG.

A la Cambra de Comers

La Cambra de Comerç d'aquesta ciutat se reuní baix la presidencia del senyor comte de Lavern pera la seva constitució definitiva, previa la elecció, feta pels membres d'aquella, de dos vocals cooperadors que resultaren ser els senyors don Joseph María Sabater y Julià y don Pere Alier Amar.

En la mateixa sessió prengueren possessió dels seus càrrechs els demés vocals cooperadors anteriorment elegits y se procedí a la constitució de les comissions permanents que han de funcionar en la Cambra segons el seu Reglament interior, que ha sigut sancionat ja per la Direcció general de Comerç, essent elegits pera la presidencia de la Secció de Comerç y de la Comissió d'Expansió Econòmica, Ensenyança Mercantil y Comunicacions, don Rómul Bosch y Alsina; de la Secció de Navegació y de la Comissió d'Assumptes Marítims, don Joan Ferrer y Puig; de la Comissió de Llegislació Mercantil y Social, Previsió, Cooperació, Banca y Borsa, don Joseph Garriga y Roig; de la Aranzelaria, don Joseph Gassó y Martí; de la de Contribucions y Imposts, don Joan Perpiñá; de la de Comerç al detall, don Joan Noguera; y de la de Relacions entre'l Comerç y la Industria, don Joan Gubern.

Ademés foren designats don Joaquim Cabot y Rovira y don Ernest Anastasio Pascual pera representar a la Cambra en la comissió que, a proposta de la Diputació Provincial, ha de formular un projecte de reorganisació de la Escola de Nàutica; don Joseph Gassó pera ostentar igual representació en la Junta provincial de camins vehinals; els senyors Torner y Alier en la Junta del districte judicial de Barcelona pera la construcció de dites carreteres; el senyor Sabater pera vocal de la Junta de la Borsa del Treball, y don Amadeu Torner pera la ponencia del Institut d'Estudis Americanistes.

S'acordà la creació d'una comissió especial pera informar en casos urgents sobre certificats que's demanin a la Cambra, essent nomenats els senyors Ramos, Gassó y Uriach pera formarla; se facultà a la Mesa pera designar a les persones que han de constituir altra comissió especial que també s'acordà nomenar pera l'estudi de la reforma de les Ordenances de Duanes, y foren ratificats en sos càrrechs els senyors que integren la que venía funcionant en la Cambra ab motiu del retorn de géneros de la Exposició de Buenos Aires.

Pera substituir als senyors tresorer y comptador en els casos de ausencia o malaltía foren nomenats don Lluis G. Parés y don Lluis Sendra.

Pera'l càrrech de vis-secretari permanent fou elegit don Félix Escalas y Chamení.

La Cambra adoptà varis acorts de caràcter general, entre ells un relatiu al concurs moral o material que d'ella se soliciti pera gestions o assumptes en que no tingui intervenció directa, y altre respecte a la assistencia a reunions convocades per altres entitats en que's tingui que tractar d'assumptes econòmichs, encaminat a evitar que's desnaturalisi el caràcter que actualment té la Corporació.

El senyor president donà compte de la distribució feta a les comissions dels diversos assumptes sotmesos al estudi, consulta o resolució de la Cambra. Ademés explicà la intervenció que ab el senyor Sedó ha tingut prop del governador civil ab motiu de la vaga dels minaires angleses carboners y les seves impresions respecte del terme del conflicte, exposant les ensenyances que de ell se desprenen, en termes que mereixeren l'aprovació unànim de la Cambra.

A proposta del senyor president es

cordà donar les gracies als senyors ministre de Foment y Director general de Comerç per la rapidesa ab que han sancionant el Reglament interior format per la Cambra.

Teatres

LIRICH

Al teatre Còmich s'ha estrenat la opereta «La mujer moderna», el arreglo de la qual es degut a don Joaquim Arqués y a don Ricart Güell.

L'obra, que està rublerta de xistos de bona lley, ha sigut aplaudida durant aquestes festes passades per una nombrosa concorrencia.

La partitura, original den Joan Gilbert, es alegre y de sabor popular, mereixent els honors de la repetició el número de tiple y tenor còmich del segon acte, que canten la senyoreta Pilar Martí y Pepe Viñas.

Les decoracions, dels senyors Brunet y Pous, son vistoses.

En l'interpretació de «La mujer moderna», se distingeixen notablement les senyoretes Angeleta Villar, la susdita Martí, la senyora Tornamira, en unió de don Ricart Güell, Viñas y Rubio.

L'obra durarà en els cartells.

Diputació

—Avuy s'ha fet festa en les oficines de la Diputació.

—Pera substituir al vocal de la Comissió Autònoma del monument a mossèn Jacinto Verdaguer, don Lluis Pericas, que s'ha escusat de formarne part per motius de delicadesa, la Comissió Provincial ha designat al diputat don Pius de Valls.

Govern civil

Els requetès

El governador digué ahir als periodistes que careixía d'importancia l'incident ocorregut ahir nit a la plaça dels Josephets, ahont uns joves del requeté, volien entrar formats al carrer Major de Gracia.

La policía hi intervingué, disolguentlos, y'l etenint a set d'ells.

Compliment

Ha saludat al governador el doctor Altamira, que ha arribat de Madrid, pera presidir el Congrés d'Higiene Escolar, en representació del ministre.

Conferencia

Ha conferenciat ab el senyor Portela el jutge de Sant Feliu, manifestant que en el seu Jutjat s'instruexen diligentes ab motiu de negarse a pagar el bitllet en el ferrocarril 200 obrers que treballen a Corbera y que per no tenir cases ahont allotjarse en dit poble, venen tots els dies, després d'acabat el treball, a Barcelona.

El governador ha ordenat se concentra en dita vila algunes forces de la guardia civil.

Pera avuy

Els periodistes, ahir nit, vàrem preguntar al senyor governador si l'alcalde l'havía visitat.

El senyor Portela va dir que encara no havía parlat ab el senyor Sostres, empró que ja s'havía preocupat de la sessió que avuy té de celebrar l'Ajuntament y que, tant a la plaça de Sant Jaume com als demés voltants de Ca la Ciutat hi hauría la força corresponent pera evitar tota mena de desordres.

Lo de Sabadell

Ahir, a Sabadell hi va haver una tomada entre'ls jaumistes y els radicals. Segons noticies arribades d'aquella ciutat, de la colisió va resultarne un ferit greu.

El senyor Portela, al rebre ahir vesvre als periodistes, va dir que lo succeit a l'industrial ciutat no era tan important com se deya. També va dir que sabía la nova per l'alcalde, pel capità de la guardia civil y per la policía y que tots tres informes deixaven entreveure que's tractava d'un cas personal y individual y rès més. Acabada aquesta conversa, va facilitar als periodistes els següents «partes».

De la quefatura de Policía:

«Duen de Sabadell que'l chor radical que, procedent d'aquesta capital, va anar a n'aquella población, va fer a l'iglesia mofa de la Religió, y que després, a la Rambla, un individuu anomenat Jaume Palanca, vehí de Barcelona, ab domicili en el carrer o passatge de Cantí, núm. 10, Poble Nou, va molestar al vehí de Sabadell Joseph Estivill, de 52 anys, domiciliat al carrer de Illa, qui, fent us d'una pistola Browing, li va ocasionar una ferida de pronòstich greu ab orifici d'entrada al pit y sortida per l'espatlla. L'agresor està en poder del jutjat y el ferit es a l'Hospital, sense que fins aquesta hora hagi ocorregut cap altra novetat.»

De l'Alcaldía de Sabadell:

«L'alcalde de Sabadell, a les 3'45 telefoneja que un aplech de radicals, a la plaça del doctor Robert, ha insultat a un carlí, y que aquest, pera correspondre a l'agressió d'aquells que l'apedregaven, ha fet 4 o 5 dispars, resultant ferit un del grupu a l'espatlla, sembla que sense gravetat.

Estàn detinguts tres radicals y un carlí, que's creu es el dels trets y se busca a un altre que ha lograt escapar y a qui's coneix a Sabadell.

El jutjat està prenent declaracions.

A la Salut, ahont ha estat l'lacalde, informa que no hi ha hagut novetat.»

Invitació

A dos quarts de nou del vespre varen estar a invitar al senyor Portela els organsadors d'un banquet íntim que alur nit va oferirse al senyor Altimira.

Lo del Marroch

(PER TELEFON)

Telegrama oficial

Madrid, 8, 2 tarda.

Melilla, 7.—Capità general a ministre de la Guerra:

S'han presentat alguns moros ab llurs families per mediació del Cait de Tadumen, anunciant que esperen ne vinguin alguns més la propera setmana.

Ab el correu ha sortit el general Larrea cap a Màlaga, haventho efectuat també la comissió d'antichs alumnes de l'Academia general.

No ocorre cap més novetat.

Notes de Melilla

Madrid, 8, 4'15 tarda.

Melilla.—El cambrer del cafè de la Alhambra Eduart del Valle Cepillo, nebot del difunt actor d'aquest cognom, va trobar ahir abandonat en una taula del seu torn un paquet que contenía 70.000 pessetes.

Va suposar que'l paquet debía pertenéixer a un capità a qui havía servit en les seves taules y al trobarlo hores després li va preguntar el cambrer si havía perdut alguna cosa.

El capità va trobarse a faltar allavors les 70.000 pessetes que'l cambrer li va entregar.

Era la consignació del regiment de Mallorca del que l'aludit capità es habilitat.

—No es exacte que ocupéssim una nova posició a Texdra. Lo ocorregut es que hem modificat el primitiu campament extenentlo fins a una petita serra que serveix com avençada.

—La proclama del capità general repartida entre les càbiles ha comensat a donar sos fruits.

Per mediació del «chej» de Yadumen s'han presentat dos moros procedents de Zebuya ab ses families.

Diuen els caids que la majoría dels rebels que segueixen al camp enemich tenen a llurs families en lamentable estat de miseria y se veuen impossibilitats d'enviarlos recursos; y es natural que això ha de contribuir a la desbandada iniciada ja als contingents rebels.

Espanya y Anglaterra

Madrid, 8, 9'15 nit.

Avuy ha estat en el ministeri d'Estat el nostre embaixador a Londres, senyor Villaurrutia, celebrant una llarga conferencia ab el marqués de Alhucemas.

La conferencia ha versat sobre la conducta que s'ha de seguir en les questions que afecten al Govern britànich ab relació a les negociacions franch-espanyoles.

El senyor Villaurrutia marxa demà a Londres.

Recompenses

Madrid, 9, 12'30 matinada.

El «Diario Oficial» publica una llarga relació de recompenses concedides a classes y mariners de la esquadra per son distingit comportament y extraordinaris serveys prestats, cooperant a les operacions realisades per l'exércit durant la campanya de Melilla, fins al 31 de desembre últim.

De Melilla

Melilla.—El general Arizón embarcarà avuy cap a Màlaga y prosseguirà el seu viatge a Madrid, ahont li operaràn les catarates que pateix.

L'acompanyarà el diputat senyor Llorens.

—A Ujda se noten preparatius en les tropes franceses pera la pròxima expedició a Tazza.

—Demà se celebrarà un consell de guerra pera judicar a Natali Sánchez pel delicte de contrabando d'explosius.

—En la harca se nota descoratjament perque continúen les desercions.

Moltes families regressen als poblats de la vora del Quert, demanant sotmetres a Espanya.

(DE L'AGENCIA HAVAS)

Conversa.- En Geoffray

París, 8, 10'40 matí.

«L'Echo de París» diu que'l senyor Perez Caballero, que va assistir ahir a les curses de cavalls de Auteuil, a la tribuna presidencial, va sostenir una interessant conversa ab M. Poincaré.

Sembla que varen tractar de les negociacions franch-espanyoles.

S'insisteix en que aviat serà un fet el nomenament de M. Geoffray, actual embaixador de França a Madrid, pera igual càrrech a Viena.

Fransa y Espanya

París, 8, 8'17 nit.

El «Journal des Debats» registra ab satisfacció l'optimisme de la prempsa espanyola sobre'l resultat de les negociacions.

Quan una y altra part—diu—s'hagin habituat a pensar menys en les discussions de paret mitjera que en l'obra efectiva que s'ha de bastir al Marroch, se posarà de manifest, sens dupte, que la posició d'addúes potencies es més de solidaritat que de antagonisme.

L'acció francesa

París, 8, 9'10 nit.

Rabat.—La columna del general Ditte va sostenir el día 5 un viu combat ab els indígenes prop de Mochel.

L'enemich va fugir després d'un combat de tretze hores.

Se desconeixen detalls.

Informació extrangera

(DE L'AGENCIA HAVAS)

Les eleccions a l'Argentina

París, 8, 11'24 matí.

Buenos Aires.—S'han celebrat, ab tranquilitat completa, les eleccions llegislatives.

El número de votants ha sigut considerable, a causa de la nova lley fent obligatori el vot.

Falten datos de molts districtes.

Els resultats definitius de les eleccions trigaràn alguns díes en ser coneguts.

Desgracia

París, 8, 8'45 nit.

El «Journal des Debats» publica un despatx de Avesnes dient que anit, a Houdain, durant un concert organisat per la Lliga Patriótica de Francesos, va caure una làmpara, provocant un incendi.

El pànich fou indescriptible.

La concorrencia estava formada en sa major part per dònes y criatures.

Hi hagué 7 morts y 15 ferits.

Gran venda de caritat

a benefici de l'Associació pera Foment del Culte y acció social en els barris obrers de Barcelona.

Aquell fill benemèrit de Barcelona, el Eminentíssim Cardenal Casañas, de perdurable memoria, promogué aquesta hermosa obra, encamminada a remeyar un mal greu que ha portat l'aixamplament rapidíssim de nostra ciutat, deixant desateses de l'acció social immenses zones de población obrera.

Nostre amant y ilustre Prelat ha prosseguit ab ardor l'obra començada per l'eminentíssim Cardenal, donant impuls a l'Associació per aquest creada pera ajudarlo en la benéida obra de la pacificació moral de la ciutat y veritable evangelisació de tants germans ignorants y abandonats; creant a les barriades obreres modestes capelles ahont el sacerdot cumpleixi aquesta hermosa missió, ajudat per les associacions catòliques, que contribueixen a l'acció social católica, pera crear una población obrera, disciplinada, inteligent y virtuosa.

Se compta ja ab varies capelles que funcionen perfectament; però l'obra es extensa y requereix perseverancia y medis materials pera prosseguirla.

Ab el fi de reunirlos, comptant ab la caritat inagotable de nostre poble, la Junta aussiliar de dames de l'Associació ha organisat una Gran Venda de Caritat que s'inaugurarà'l pròxim 10 d'abril, en els magnífichs salons de la Casa Reig, passeig de Gracia, núm. 25, cedits generosament pera aquest acte.

Altres persones igualment generoses, han enviat multitut de bonichs objectes, gran part d'ells de molta novetat, gust exquisit y utilitat pràctica, pera aquesta venda.

Tots els lots tindràn fixats preus mòdichs en relació al valor real de cada un, y d'aquest modo, les persones que'ls adquireixin, sense gran dispendi, contribuiràn a l'hermosa obra de redimir moltes ànimes y coadjuvaràn a la veritable grandesa de Barcelona millorant la condició social de la seva classe jornalera.

Junta Aussiliar de Senyores:

Presidentes: senyora marquesa de Comillas, senyora marquesa de San Morí. — Vis-presidentes: senyora viuda de Satrústegui, senyora baronesa de Satrústegui, Sra. comtesa de Santa María de Sans, donya A. V. S. de Rocamora, senyora de Batlló. — Tresorera, donya Isabel U. de López. — Vis-tresorera, donya Elvira P. de Felip. — Secretaries: donya Africa de O. de Suárez Bravo, donya Dolors Sert. — Vocals: donya Montserrat de Sentmenat, donya Agna, viuda de Turull, senyora marquesa de Monsolís, senyora baronesa de Marlà, donya Manuela del C. de Sevilla, donya Angels E. de Taltavull, donya Dolors de Sentmenat, donya Mercè de Sentmenat, donya Isabel Moro, donya María T. de Vidal, donya Pilar de Fontcuberta, donya R. G. de Sentmenat, donya Trinitat B. de Le Monier, donya María M. de Bertrand, donya Carme Fascual de Fontcuberta, donya Mercè F. de Pascual, senyora de Rivière, donya María de Olalde, donya María Ricart de Güell, donya Francisca Prats de Menacho, donya Pilar M. de Arnús, donya Carme de Fontcuberta, donya Araceli F., viuda de Ribas, donya Consol R., viuda de Piélago, donya Conxa Salgado de Girona, donya Carme Sert, donya Carme Iturralde, donya Dolors Chaves, senyora viuda de Uhthoff, donya Ferranda G. de Coll, donya Assumpció C. de Coll, donya Josefina Gayón de Arnús, donya Carme Robert de Juncadella, senyora comtesa de Sert, donya Raimunda Reig de Bosch, senyora comtesa de Santa María de Pontós, senyora marquesa de Sentmenat, donya Joaquima Sedó de Mateu, donya Isidra Pons de Pascual, donya Mercè Vilavechia de Girona, donya Rosa Carreras de Pons, donya Carolina Girona Llagostera, donya Josepha Casajemas de Llopis, donya María Reyneso de Pagés, donya Rosa Reig de Olano, donya Josepha Villanueva, viuda de Castillo, senyora baronesa de Quadras.

MÉS TELEGRAMES Y TELEFONEMES DE "LA VEU DE CATALUNYA"

(PER TELEFON)

En honor de l'alcalde de Torelló

Torelló, 8, 12'25 tarda.

Acaba de celebrarse l'acte d'entregar a l'alcalde d'aquesta vila el diploma ofert per la Lliga del Bon Mot.

L'acte ha tingut un èxit colossal.

Han sigut ovacionats tots els oradors que hi han près part.—Aragón.

Lo que diu en Canalejas

Madrid, 8, 2 tarda.

Després de despatxar ab el Rey el quefe del Govern s'ha trasladat a la presidencia del Consell, hont ha rebut varies visites.

Al mitgdía ha celebrat el senyor Canalejas la acostumada conferencia ab els representants de la prempsa als qui ha manifestat que l'únich assumpte que'l preocupa actualment es la qüestió dels carbons, per trobarse en un moment crítich, tota vegada que demà deuen contestar els patrons miners asturians a les reclamacions dels obrers.

—Ahir—ha manifestat el president—me va visitar el marquès de Villaviciosa pera anunciarme que avuy arribaràn a Madrid els demés patrons pera parlar ab mí de la qüestió.

Aquesta tarda'ns veurem y procurarem trobar una solució, perque alguns patrons no estàn en actitut conciliadora.

Decididament el dimecres al matí arribarà a Madrid M. Geoffray y a la tarda li entregarà el ministre d'Estat la contestació d'Espanya a la darrera nota francesa.

Demà o passat celebrarem Consell de ministres y veurem si en ell parlem de la obertura de Corts.

D'Hisenda

Ha visitat al ministre d'Hisenda una comissió de mestres pera demanarli que dongui facilitats al ministre d'Instrucció pública pera que s'aumenti el sou a tots els mestres fins a mil pessetes.

També l'ha visitat una comissió de operaris de la fàbrica de cerilles, que ha sigut traslladada dels Quatre Camins a Carabanchel, pera demanarli que se els hi abonen els gastos de tranvíes, que els hi consumeixen aprop de la meitat del jornal.

—El ministre d'Hisenda ha dirigit una carta an els demés ministres demanantlos que pera la formació dels nous presuposts s'atinguin per complet a la lley de comptabilitat y que si se'ls hi presenta algún dubte's dirigeixin en consulta al ministre d'Hisenda.

An els delegats d'Hisenda també els hi ha dirigit una circular el ministre, ordenantlos que inspeccionin personalment les recaudacions y liquidacions de les contribucions y altres imposts y donant algunes disposicions d'ordre administratiu.

D'Instrucció pública

El senador per Navarra senyor Simonena ha visitat avuy al ministre d'Instrucció pública pera tractar del plet dels mestres vasch-navarros.

El senyor Alba's proposa cridar aviat a les Diputacions pera conferenciar ab elles y veure'l medi de solucionar el conflicte.

—El ministre d'Instrucció pública ha dictat una Reyal Ordre disposant que se proveeixin per oposició les places que de Taquigrafía, Mecanografía, etc., venen desempenyantse interinament en les Escoles de Comers.

També ha demanat el senyor Alba a les Escoles d'Arts y Industries els plans d'adaptació, pera proveir les escoles de dits centres per concurs d'oposició, si estàn desempenyades interinament.

El conflicte del carbó

El ministre de Foment continúa ocupantse del conflicte dels carbons a Asturias hont sembla que no s'entenen els patrons y obrers.

Don Melquiades y l'autonomía

Madrid, 8, 4'15 tarda.

Varis periódichs publiquen el discurs de don Melquiades Alvarez pres taquigràficament.

El paragraf en que l'orador se dirigí als catalans, diu aixís:

«Y per no poder insistir en detalls d'aquest programa jo diré als catalans: no volem que l'Estat absorveixi, mitjansant una centralisació despòtica, la vida dels organismes locals. Però no'ns acontentem ab una descentralisació: volem que tractantse de personalitats orgàniques y històriques, que viuen per sa propia sustantivitat y pels fins racionals que han de cumplir, l'Estat els concedeixi, y nosaltres els concedirem, tota l'autonomía que sía compatible ab la unitat nacional.»

Arribada

Demà arribarà a Madrid, procedent de San Fernando, el ministre de Marina.

Aquesta tarda ha arribat, de Toledo, el ministre de la Guerra.

També ha arribat, procedent de Màlaga y Melilla, el general Perol.

Agresió

Oviedo.—El president y el secretari de l'Agrupació católica obrera de Mieres que's dirigien a la estació pera pendre'l tren de Madrid ab l'objecte de donar a conèixer les veritables necessitats de la industria carbonera, foren xiulats y agredits per varis sindicalistes que s'havien apostat al efecte impedintlos passar el pont que conduéix a la estació y obligantlos a suspendre el viatge.

Lo que diu "El Universo"

«El Universo», en tò irònich, s'ocupa de la constitució del partit reformista, fent objecte de les seves burles especialment als senyors Azcárate y Galdós.

Del programa exposat per don Melquiades Alvarez diu que no despunta per lo original ni per lo complet.

L'«Orfeó Tarragoní».—En l'Ajuntament de Madrid. Telegrames.

Madrid, 8, 5'15 tarda.

A les deu del matí s'han reunit al Teatre Espanyol els orfeonistes de Tarragona, pera dirigirse al Ajuntament.

A les 10'30 s'han posat en marxa, precedits per una secció de la guardia municipal de cavallería. Les senyoretes del Orfeó vestíen trajos blanchs, ab mantellina també blanca. Seguíen els homes y noys, lluint la barretina. Tancava la marxa la senyera.

El pas dels orfeonistes ha cridat la atenció del nombrós públich que omplía els carrers y balcons del tránzit.

Al Ajuntament esperaven als orfeonistes l'alcalde interí de Madrid, senyor García Molina, els diputats senyors Nougués, Salvatella y Quindelan, y el regidor de Tarragona, senyor Masó.

Els orfeonistes abans d'entrar al Ajuntament han entonat l'Himne a la Senyera, essent ovacionats.

Després, al Hall del municipi, han cantat el «Rossinyol» escoltant alabanses la nena Fortuny.

Seguidament han cantat «La Mare de Deu» y el Credo de la Missa del Papa Marcel.

La massa choral ha sigut molt aplaudida.

Al acabar el concert hi ha hagut recepció al Ajuntament, rebent moltes felicitacions el mestre Guasch que dirigeix l'Orfeó y donantse visques a Madrid, a Catalunya, a Espanya y a Tarragona.

El dimecres l'Ajuntament obsequiarà ab un banquet en els Vivers als orfeonistes.

L'Ajuntament gestiona un servey especial de tranvíes pera'ls invitats.

També entregarà l'Ajuntament una corbata a la Senyera del Orfeó.

Demà, a les cinch de la tarda, se verificarà el concert al Teatre Espanyol, pera'l que hi hà demanades ja moltes localitats.

Una Comissió del Orfeó ha estat aquesta tarda al Palau de l'Infanta Isabel, pera cumplimentarla.

Entre Tarragona y Madrid s'han creuat varis telegrames relacionats ab la estada aquí dels orfeonistes tarragonins.

Un d'ells diu:

«Unió democràtica nacionalista agraeix profondament obsequis a nostres orfeonistes per V. E., dignissima corporació municipal, demés entitats y personalitats madrilenyes. A tots igual que als nostres paisans, prega trasmeti carinyosa salutació.»

L'alcalde de Madrid ha contestat ab el següent despatx:

«Ajuntament Madrid agraeix salutació Se complau en manifestar els seus afectuosos sentiments a comissionats y Orfeó de Tarragona que honra ab la visita aquesta capital.»

Un altre telegrama diu:

Tarragona. — Excelentíssim senyor alcalde. — Madrid. — Poble agraeix probes afecte rebudes comissió ajuntament y Orfeó Tarragona. Devant d'aqueixa excelentíssima corporació municipal fa vots pera que siguin més ferms cada dia els llassos d'amistat que uneixen a Madrid y Tarragona.—L'alcalde accidental, Montserrat.

Contestació del alcalde de Madrid:

«Ajuntament Madrid agraeix afectuosa visita alcalde, regidors y Orfeó Tarragona. Desitja que aquest poble li sigui tan agradable com son sincers el carinyo y admiració que sentim envers aqueixa simpàtica y treballadora ciutat. —García Molina».

«El País» y el nou partit

«El País» se reserva la seva opinió sobre'l discurs de don Melquiades Alvarez, fins a conèixel íntegrament.

Avença una lleugera impresió sobre'l nou partit, que's declara nou, y no es nou, y's diu governamental sense serbo.

El discurs—afegeix—no'ns ha convençut. Mentres subsisteixi la Conjunció republicana-socialista, que es lo únich que ens interessa seriament, tot anirà bé, perque'ls diversos partits o grupus republicans formem una coalició. Mes, al rompres aquesta conjunció, que, per la seva finalitat concreta no pot ser eterna, veuràn els diferents partits que, sols, no serveixen pera rès.

Una bomba a Lisboa

Cinch morts y més de 30 ferits

Madrid, 8, 6'15 tarda.

Aquesta tarda s'han rebut a Madrid notícies particulars de Lisboa donant compte de que al pas d'una professó esclatà una bomba, ocasionant 5 morts y més de 30 ferits.

Se desconeixen més detalls.

Barco trovat

Madrid, 8, 9'15 nit.

En el ministeri d'Estat han facilitat aquesta tarda la següent nota oficiosa:

El cónsul d'Espanya a Burdeus ha participat que l'autoritat de Marina de La Rochelle s'ha fet càrrech d'una embarcació trobada en alta mar, a 60 milles al Oest de Chasiro, marcada «San Francisco, C. S.», sense cap més indicació, que's suposa es espanyola. Ses dimensions son: 7'50 metres d'eslora per uns 70 de màniga.

Sobre'l discurs de l'Alvarez.

Diu «El Liberal»:

«Segons nostre modest criteri, no's va tractar ahir de formar un partit més, sinó de traçar una órbita dins de la qual s'acullin, se reuneixin y se concretin les tendencies homogénies que poguent y devent ser constelacions, corrin aillades, a tall de cometes, per les esferes republicanes.

Don Melquíades Alvarez es, més be que una personalitat, una representació. En ell revíuen juntes les dues grans forces que va tenir la democracia entre la Restauració y la Regencia: el possibilisme y el progressisme, avivades ab el contingut social que'l socialisme preconisa y del que's separen els altres.

No sabem quins fruits donarà aquest lògich intent; sabem y creyem que pot donarlos molt eficaços. Nosaltres afectuosament saludem l'iniciativa de don Melquíades Alvarez.»

«A B C», diu:

«Al chor de maledicciones contra la guerra y d'insults ab disfressa d'afalechs al exèrcit se va sumar ahir el grandiloqüent Melquíades Alvarez.

La moderació y el socialisme revolucionari tenen mala barreja, y això es lo que's notà en tot el discurs, en el que dominà l'eclecticisme del antich zorrillisme: revolucionaris davant de la reacció; conservadors davant de l'anarquía».

¿Que feu el discurs gran efecte entre els oyents? No hi hà perquè negarho»

Lo que diu en Romanones

Cadiz. — El comte de Romanones ha manifestat que es impossible pensar en tancar al culte l'iglesia de Sant Felip, ahont se reuniren les Corts de Cadiz.

Entén que pera commemorar tan faust acontexement, s'ha de fugir de tot quant pugui ocasionar disgustos o ferir sentuments religiosos.

Per això s'ha refutjat el plan que proposà'l senyor Labra.

El president del Congrés ha llegit ab interès l'extracte del discurs de don Melquíades Alvarez y l'ha comentat dient que lo que ha dit el senyor Alvarez en el banquet d'ahir no s'hagués atrevit a dirho en el Congrés.

Ha afegit que'l senyor Alvarez s'esforça en fer un partit republicà, car el senyor Azcárate es incapaç de portar a ningú a la victoria, cosa que ademés sería impossible, ni sisquera a la batalla.

La despedida feta al comte de Romanones ha sigut molt afectuosa.

En Porfiri Diaz

San Sebastián. — Ha arribat, procedent de Madrid, l'ex-president de la República de Mèxich, general Porfiri Díaz.

Posa al Hotel Palais.

El general Díaz se proposa passar aquí alguns dies.

El governador civil ha acudit a l'estació a cumplimentarlo.

Els minaires d'Asturies

Madrid, 9, 12'30 matinada.

Han visitat al quefe del Govern els patrons miners vinguts d'Asturies.

Els patrons insisteixen en que no'ls permet el negoci de les mines de carbó aumentar els jornals, com ho sol·liciten els obrers.

Pera accedir an aquesta pretensió necessiten que'l Govern els asseguri la presentació d'un projecte de lley que protegeixi a industria que representen.

El senyor Canalejas preté separar les dues qüestions, deixant els propòsits del Govern pera quan estigui solucionat el conflicte que plantegen els minaires, amenassant ab la vaga si no se'ls augmenten els jornals en un 15 per 100.

Combinació diplomática

Molt aviat se firmarà una combinació diplomàtica que's basa en la provisió de la plenipotenciaria a Lima.

Es possible que la combinació sigui molt extensa.

La liquidació de Deutes

El ministre d'Hisenda ha passat avís a la Tresorería, recomanantli que envíi la liquidació de deutes, sense retràs, pera que no sofreixi entrebanchs la marxa de la Hisenda.

Els presuposts

Ha dit el senyor Navarro Reverter que per uns díes va a privarse del honor de rebre les visites de diputats y senadors, per tenir absoluta y imprescindible necessitat de dedicar tot el temps possible a la confecció dels presuposts.

Obres dels Quintero

Els germans Quintero s'han compromets a entregar sa obra «El genio alegre» al mestre Puccini pera que li posi música.

«El genio alegre» se va estrenar a Italia, traduit per don Joan Fabrés.

En Novelli estrenarà a Florencia «El Centenario», també dels germans Quintero.

Banquet

A la embaixada de la Gran Bretanya s'ha celebrat aquesta nit un banquet organisat pels senyors Bunsen en honor dels Reys don Alfons y donya Victoria.

Conferencies

El dia 10 del corrent començaràn en l'Unversitat Central els cursos y conferencies organisades pera aquest any per l'Unió d'Estudiants francesos y espanyols, fundada per l'Universitat de Toulouse.

Assamblea de mestres

S'ha celebrat la primera sessió de la Assamblea, organisada per l'Associació de Mestres.

Per aclamació s'ha acordat l'ingrés de totes les Associacions del magisteri primari existents fins ara, essent un fet la unió nacional de tota la classe.

Ha sigut conmemorat l'acort ab un banquet al camp, celebrat als voltants del Parch del Oest.

La nova Junta Directiva se composarà de deu vocals de la Lliga Nacional de mestres rurals y altres deu de les restants associacions.

Els representants dels districtes universitaris han dirigit als seus representats de provincies telegramos, donantlos compte del resultat de la sessió.

Per la seguretat del públich.

El governador, en vista del incendi ocorregut ahir, que destruí'l cine del «Novedades», se proposa reunir aviat a la Junta d'Espectacles pera pendre acorts sobre'l particular.

Obsequi

Els comtes de Romanones projecten obsequiar ab un banquet al cos diplomàtich y varies personalitats d'alt relleu de la política y de l'aristocracia.

Aviació

Han volat avuy per primera vegada en sos biplans Farman els alumnes de la Escola d'Aerostació, els capitans d'enginyers y d'infantería, respectivament, senyors Mamet Villar y Celestí Bayo, fent volades magnifiques sobre l'aerodrom de Quatre Vents.

Les Corts

Abans de la celebració del Consell de demà, el senyor Canalejas conferenciarà ab el comte de Romanones y ab el senyor Montero Rios, pera conèixer el criteri dels presidents de les Cambres sobre la data de l'overtura de les Corts.

"La Noche"

«La Noche» suspendrà desde demà la seva publicació pera introduir algunes reformes importants.

Lo d'Eibar

San Sebastián.—El governador ha conferenciat ab el fiscal de l'Audiencia, que es a Eibar, el qual, ab els autes a la vista, ha afirmat que sols hi ha hagut un mort sense identificació oficial, dos ferits, un d'arma blanca y un altre d'arma de foch, tres contusos y varis detinguts.

El senyor Salaberry ha pernoctat aquí, marxant avuy a Bayona. Tornarà a Madrid en l'exprés.

La vaga de Valencia

Valencia.—La vaga de tipògrafs segueix en igual estat.

S'espera que passades les festes s'avenci la solució.

Judicis de la prempsa

«El Imparcial» diu que la pintura que va fer en Melquíades Alvarez d'Espanya fou molt pessimista.

Els fets son tan notoris que donen la rahó al orador republicà; però troba equivocat que s'atribueixi al regisme aquesta situació.

Examina'l programa den Melquíades Alvarez, que en general li sembla bé. La seguretat de que la República serà inexorable pera mantenir l'ordre està desautorisada per la seva crida a la revolució pera instaurarla.

La mateixa energía que'l senyor Alvarez vol pera'l día següent es la que deuen usar la vigilia els governs monàrquichs pera que l'ordre no's torbi, perque l'imperi de la lley es igualment necessari baix totes les formes de govern.

Acaba dient: Al repassar el programa acut a nostra ploma una observació cent gops feta en nostres articles: es com el programa del partit liberal que aquest no ha intentat realisar; però si el senyor Alvarez vol fer confessió en sa intimitat de conciencia, podría senyalar quins punts d'aquest programa, que en efecte respongum a les orientacions modernes y a les necessitats del nostre poble son incompatibles ab el regisme, y quines fórmules fan inexcusable una obra revolucionaria; totes elles han près realitat baix la Monarquía anglesa, y si a Espanya no arriben sisquera al Parlament no es culpa del regisme, sinó dels partits que a la seva ombra usufructuen la nació.

«La Tribuna» no s'explica l'importancia que concedeixen alguns periòdichs al acte d'ahir de constituir un nou partit.

Ara, bé; lo que pera nostra modestíssima y molt particular opinió li dona al acte d'ahir trascendencia es la virolla que li posa «El Imparcial» d'avuy, en son article de fons.

Estimem que'l colega està molt al corrent dels vents que orejen en les altures, d'ahont bufen y ahont empenyen.

Diu «La Epoca»: Es extrany que en una monarquía constitucional y parlamentaria tingui el Rey la culpa de tot, però no es impossible. Si'l Rey, apoyantse en una força bastarda y anti-constitucional, procedís per sí y sense la Constitució, sería evidentment culpable.

Però lo que es evident es que'ls mals d'Espanya no son imputables al Rey, sinó als mals Governs.

No creu en el governamentalisme de que alardeja en Melquíades Alvarez, y a nostre tema constant tornem: La monarquía y, conseqüentment, Espanya rès té que temer d'actes com el d'ahir, encara que compin ab l'entusiasmo del «trust». La monarquía y conseqüentment Espanya, no deuen tèmer que'ls monàrquichs no la defensin, sinó que la entregun als mateixos que exerciten l'acció demolidora com feya ahir aquest extrany governamental de don Melquíades.

Li diu al senyor Canalejas que pera consolarse dels desdenys de don Melquíades li queda la benevolensa del senyor Lerroux.

«El Radical» se felicita de la formació del nou partit del que es quefe desde ahir en Melquíades Alvarez.

Aquest partit ve a simplificar la enmaranyada política republicana ahont ningú estava en son lloch ni procedia ab arreglo als dictats de la lògica y del bon sentit.

En Melquíades Alvarez al crear el partit de la dreta mereix aplaudiments y felicitacions de tots els que sincerament desitjen l'adveniment de la República.

No crearà dificultats el nou partit, al contrari consolidarà els existents fent possible la alianza y inteligencia entre la dreta y la esquerra, sense donar lloch a mesquines ambicions y an aquestes miseries que'ns han desprestigiat als ulls de la opinió neutra.

«España Nueva» celebra que en Melquíades Alavrez y l'Azcárate fessin protestes de que la Conjunció no's romperia.

Hi havía gran inquietut entre'ls veritables republicans, y si hem de ser sincers, no ha quedat completament esvaida ni ha desaparescut el temor de que's tractava de constituir un partit nou.

Acaba dient: Al sortir, acabat el discurs, dos reformistes parlaven aixís:

—¿Sab vostè per qué'n diem d'aquest banquet el banquet del Retiro?

—¿Per què?

—Perque es el retir de don Gumersindo Azcárate.

Aquesta es altra incògnita.

Cultura

La Junta pera Ampliació d'Estudis y Investigacions Científiques ha organisat un curs de vacacions pera extrangers de 18 de juny a 24 de juliol pròxim, baix la direcció del professor don Ramón Menéndez Pidal.

Aquest curs compendrà: lliçons sobre la poesía del sigle XV; la literatura en el sigle XVI (les influencies italianes y la poesía nacional); la literatura èpica; Cervantes; la novela picaresca com a pintura de costums; la lírica, els escrits místichs y el teatre en el sigle XVII; la cultura y la vida literaria en el sigle XVIII; la lírica, la novela y el teatre en el sigle XIX; la lírica gallega; la lírica catalana; la lírica regional; el teatre català; la novela regional; la poesía popular; el «género chico» y el sainet; relacions entre l'espanyol, el francès y l'italià; ullada sobre l'art espanyol; l'art ibèrich, musulmà, mozàrabe y mudejar; la vida política y social espanyola en el sigle XIX.

Hi haurà ademés classes pràctiques sobre textes literaris; classes de fonètica castellana; conversa sobre assumptes de la vida espanyola y correcció de treballs escrits: visites als principals Museus de Madrid, y excursions a Toledo, L'Escorial, Avila y Segovia.

La secretaría de la «Junta pera Ampliació d'Estudis», plaça de Bilbao, 6, facilitarà gratuitament prospectes y informes.

Pera les víctimes del Rif

Suscripció nacional

Suma anterior: 61.696'24 ptes.

Ajuntament de Puigreig, 50; suscripció a Puigreig, 789'30; Joan Vilella, Societat en Cta., 100; Carles Wertheim, màquines de cusir, 50; María de les Neus Quiroga de Sitjar, 100; Dolors Sert, 200; Elisa Serra, 5; Ramona García, 5; Carme Costa, 5; Jacinta Serrano, 5; Vicens Lluis, pintor, 5; Blanco y Bosch, 25; Pol y Lagresa, 50; Manuel Santa María, 15; Gayetà Grases, 10; Peregrina Benet de Alandi, 100; D. B. Klein, sastre, 50; Matea de Brocà, 25; Francisca Prat de Menacho, 200; Dorotea de Nadal de Vilardaga Vda. de Prats, 50; Joseph Castelló, 5; Celestí Frigola, 5; María Galofré, 3; María Teresa Frigola, 1; Celestí Frigola, 1; N. N., 1; Martínez Germans, fàbrica de paraigües y ombreles, 50; L. A. Sedó, en Comandita, 500; Teresa Anguera de Suque, 50; Garriga Nogués Nebots, 100; Agna Girona y Clavé, 50; Nebots de Miquel Martí, 25; Valls Germans, 25; donya Angela Víctor de Miret, 150; A. Henault, 10; M. V. de S., 25; Joan Miró y Trepat, 10; Mercè Ameil de Planàs, 150; marquesa de Villanueva y Geltrú, 200; Mercè Sert de López, 200; senyores Coll de Coll y senyoretes Miquel y Nebot, colecta en la iglesia de Bethlem, 83'40; Eularia Planàs de Garriga, 100; Eloisa Peyra de Vidósola, Vda. de Eytier y filles, 100; Baronesa de Salillas, 250; María Teresa, Vda. de Suarez del Villar, 100; Teresa Amatller, 200; Carolina Henrich de Comulada, 50; Joseph Gari, 100; doctor Fargas, 100; Ajuntament y vehins de Castelltersol, 80; M. S. C. F., 10; Cambra de Viatjants y Representants, producte d'una funció en el Teatre de Novetats, 2.096'85; Ajuntament de Sant Llorens d'Hortons, 25; Manuel Arrufana Trabazo, 25; Jaume Roura, 25; Teresa T., Vda. de Divi, 25; J. Divi de Ferrer, 25; Ajuntament y Junta de Dames de Tona, 224; Joaquima de los Arcos, 5; Teodora Amezaga, 5; Ajuntament de Santa Coloma de Gramanet, 50; Carme Andreu de Munné, 150; Francisca V. de Baixeras, 100; Mercè Baxeras de Nadal, 100; Magdalena Bernet de Mercé, 75; Rafela Lopez de Bosch Labrús, 250; Marquesa de Julià, 100; Daniel de Araoz, 50; P. R., 25; A. M., 25; Ajuntament y suscripció de Sant Just Desvern, 45; según envío de Sant Joan de Mediona, 17'40; Joseph Castano y Capetillo, 200; Felip Ponce de León, 25; Maestanza, plater,

NOTICIES
DE BARCELONA

DDiumenge'l Sr. Bisbe va rebre numeroses visites y targetes felicitantli les Pasques.

Durant la nit del dissapte alguns chors d'associacions catòliques estigueren en el pati del Palau Episcopal a cantar caramelles.

Se pot tenir per segur que ab motiu del segón aniversari de la fundació del Institut de Cultura y Biblioteca pera la dona, l'Esbart Català de Dançaires que dirigeix el conegut folklorista en Aureli Company, hi donarà el diumenge, día 28 d'abril, a la tarda, una sessió de dances populars catalanes.

Tindrem a nostres llegidors al corrent d'aquesta festa.

L'Unió de Fracticants de Catalunya, Colegi de Cirurgians de Barcelona, celebrarà avuy, dimars, a dos quarts de deu de la nit, en el local del Centre Barceloní, Ferlandina, 20, principal junta general extraordinaria pera llegir l'estat de comptes, donar compte dels treballs portats a efecte per la comissió, tractar de l'assamblea que s'ha de celebrar a Madrid y entregar als socis el carnet-titol de soci corresponent.

Per tenirse que tractar en ella assumptes de general interés pera la classe se convida a la mateixa a tots els practicants, siguin o no colegiats.

Celebrada la junta general ordinaria de l'Agrupació Mútua del Comerç y de la Industria s'aprovaren tots els assumptes de l'ordre del día, terminantse la mateixa ab la reelecció de tots els individuus que cessaven, y del senyor don Joan Jimenez.

La nova Junta Directiva es la següent: President, Jaume Solà y Raventós; vis-president, Francisco de P. Cantarell Escuder; comptador, Ricart Bartomeus Casanovas; tresorer, Eduart Puig Carceny; secretari, Joan B. Coll Batlle; vis-secretari Andreu Vives Llabaneras; vocals: Rafel Estela Tolsanas, Francisco Font Galve, Ricart Berenguer Palau, Ramón Pañella Casals, Joan Rovira Quer, Faustí Salvà Borel, Ramón Taxonera Juanich, Antoni Rosich Busquets y Joan Jimenez Rapallo.

Aiximateix y en la propia Junta quedaren formades les comissions ratificantse per unanimitat pera'l càrrech de vocal-arxiver al senyor don Antoni Rosich Busquets.

En la última junta general celebrada per la Societat d'Oficials Rellotgers de Barcelona quedà constituída la Junta Directiva en la següent forma:

President, Joan Curima Rosell; vis-president, Enrich Ferré Carcellé; secretari, Pere Angulo Fernàndez; vis-secretari, Juli Hernàndez Andieta; tresorer, Emili Serret Tarrego; comptador, Joseph Casals Bona, vocals: August Colomé Capuz, Antoni López Docampo, Ramón Bofarull Borras, Joseph Puigsech Serra y Daniel Casanovas Serres.

Hem rebut un exemplar de les bases de treball que l'«Unió de gravadors en cilindres pera estampats», presenta als patrons.

Música popular.

S'ha publicat la cansó XCII que es la que comensa «Montanyes de Canigó, —fresques sou y regalades.»

La Mesa de la Secció primera (Ciencies Morals y Polítiques) de l'Academia Científich Mercantil ha quedat formada pera'l bieni de 1912-1914, de la següent manera:

President, Lluis G. Queraltó Guardia; vis-president, Joan Martí Matlleu; secretari, Alexandre Bulart Riaip, y vis-secretari, Enrich Mir y Rosell.

La Secció Excursionista de la Lliga Regionalista de Gracia, farà una excursió a la industrial ciutat de Terrassa, el proper vinent diumenge, 14 del corrent, visitant a l'Agrupació Regionalista de dita población y demés llochs notables de la mateixa, com son Museu Municipal, Institut Industrial, iglesies romàniques de Sant Pere, Escola Industrial, Teatre Principal, un important establiment fabril, etc., etc.

Presupost de dita excursió: viatge y dinar, 7'50 pessetes.

Punt de reunió, estació del Nort, a les set del matí, pera sortir en el tren de les 7'15.

Seguint la serie d'excursions que està organisant la secció de Fotografía, del Centre Excursionista de Catalunya, la fi de propagar les belleses de nostra terra, especialment entre'ls aficionats a la fotografía, va realisarne una a Cardedou, Santa Agnés de Malanyanes, La Roca, Granollers y Canovelles, que's vegé força concorreguda.

En la primera de dites poblacions fotografiaren l'original oreu de terme, única potser en son istil, y després de recórrer la población, emprengueren la marxa cap a Santa Agnés, pera reproduir en fotografía l'iglesieta y esbelt campanar, tenint ocasió de fotografiar una nota tan típica, com es la sortida de missa de benedicció de rams, a una iglesia rural.

Desde allí anaren a La Roca, treyent vares fotografíes de les ruines de son castell y ahont se'ls hi ajuntaren altres companys, que, havent sortit de Barcelona el dia abans, havien fet nit a Argentona.

Pel camí, que es molt pintoresch, pogueren reproduir hermosos paissatges y a Granollers, ahont dinaren, varen trobar altra nota típica, la professó del diumenge de Rams. Completaren la jornada anant a Canovelles pera fotografiar la porta de l'iglesia parroquial, y ab el tren de Sant Joan tornaren a Barcelona després de fer una excursió que per la varietat de temes trobats, va deixar ben satisfets tots els gustos y aficions.

El grupu d'abastament de bou y vedella, «La Unión Barcelonesa», en virtut del èxit alcansat desde sa constitució, s'ha convertit en entitat mutualista, en la que van compresos els casos de malaltía, accident de qualsevol naturalesa, invalidesa del treball, renda vitalicia y segur de mort.

Ab objecte de donar a conèixer als associats les bases constitutives de la Mutual, la esmentada societat convoca una reunió pera demà, día 10, a l'Associació de Carnicers.

Relació dels objectes trobats y dipositats a la Majordomía de Cá 'la Ciutat:

Una bossa de mà, de pell, contenint una clau, una carta y cèntims; una ídem ab un parell de guants, uns rosaris y dos cèntims; un sobretot d'home; un parell de guants de gamuza de senyora; una cadeneta de plata ab medalles; un plànol; una llibreta ab notes; quatre fotografies y un «pase» del exércit a nom de Joan Font; un llum elèctrich; deu xapes de carboner y un sach; unes ulleres; una fè de baptisme y altres documents a favor de Maximilià Martínez; dos vels de tul negre; una bossa de mà, de pell, ab un mocador, cèntims y un document a favor de Carles Pigrau; una cartera de pell ab dues tarjetes y retalls de paper.

Tornant d'una forada a la Roca la societat choral «El Globo» y al baixar a l'estació de França, dos choristes van tenir un desconcert y van anar a cops de puny, resultant Vicens Fernàndez, de 32 anys, ab un ull mitg fet malbé, y Joan Vinyals, de 20, ab un trench y una galta inflada.

Van ser curats al dispensari y denunciats al jutjat.

La excursió marítima a Sitges, que organisa la societat «Espero Katalunya», tindrà lloch el día 5 de maig.

Pera informes: Atracció de Forasters, Rambla del Centre, 30.—Centre Excursionista de Catalunya, Paradís, 10.—Club Montanyench, Assalt, 26, y en importants casos de comerç.

En el Concurs efectuat pel Centre Colombòfil Català a Almacelles (Lleida) distancia en línia recta fins a Barcelona, 150 kilòmetres, varen guanyar premi'ls coloms següents:

Primer y según, en Jaume Colominas medalla d'argent y 35 pessetes; tercer y quart, en Joseph Sedrés, medalla de bronzo y 25 pessetes; quint, en Vicens Girbau, medalla de bronzo y 10 pessetes; sisé y vuité, en Miquel Serra, panella de colomins y 20 pessetes; 7, 13 y 14, en Joseph Bosch, diploma de Mérit y 30 pessetes; 9, en Manuel Verdaguer, diploma de Mérit y 10 pessetes; 10, 11 y 12, en Pere Ribera, diploma de Mérit y 30 pessetes.

El premi de 50 pessetes al colom designat va ésser guanyat per en Jaume Colominas. La velocitat màxima obtinguda en aquest concurs pera series, fou la de 2,094'45 metres per minut o sía de 125'66 kilòmetres per hora, cas verament extraordinari; haventse registrat tan sols nou baixes dels 503 coloms que prengueren part en dit Concurs.

Zotal Per Reyal Ordre se recomana el ZOTAL pera desinfeccions.

Un xicot de 17 anys va posarse a vendre diaris al carrer de Vilanova, al costat d'un kiosk també de venda de diaris. La mestressa d'aquest li va indicar que se n'anés més enllà, negantshi el xicot, y esclatant d'aquí una disputa que acabà a trompades, devent passar un y altra al no gaire llunyà dispensari.

— Desinfecteu ab «Creolina Vallès».

L'automóvil 235-B, al passar pel Passeig de Gracia, encreuament ab la Diagonal, atropellà a Neus Vila, de 21 any, habitant Sant Pere Martre, 29, ocasionantli varies contusions d'importancia.

Se'n passà denuncia al Jutjat.

Un minyó de 25 anys, vehí del carrer de Sevilla (Barceloneta), y propietari de un geni sumament irascible, disputà ab la seva muller y tractà de pegarli.

La mare d'ella s'hi interposà, y enfurismat el gendre, li aplicà la pallissa destinada a la seva conjux, produintli varies erosions que li van ser curades.

Se'n va apssar denuncia al Jutjat.

— Pera'ls convalescents no hi hà reconstituyent com el Serobiol.

Un vehí del passeig del Cementiri Nou, ha denunciat que d'un tancat prop del seu domicili li havien près una tartana que porta el número 58 de la matrícula de Sarrià.

—**Algua Saint-Louis** cura estómach.

Van entrar lladres a una torra del carrer de Sant Gervasi, 75, domicili de un extranger, y van emportarse un rellotge d'or, de senyora, 100 pessetes, algunes joyes y roba blanca valorada en 800 pessetes.

Una reixa que dona a la galería tenía els barrots doblegats.

— Lavabos, Waters, Banyeres. Models nous. — Preus reduits. Jaume Sauret. 7, Pelayo, 7

Al carrer de Gavà (S.), caigué casualment Joseph Puerto Alba, de 63 anys, y se rompé l'òs del genoll esquer. El metge del dispensari d'Hostafranchs donà un diagnòstich de gravetat y ordenà la conducció del pacient al Hospital Clínich.

A un noy de 10 anys que passava pels Quatre Camins, prop de la Riera de Magoria, entre vuit y nou del vespre, li van tirar un cop de pedra y el van tocar a la cara, partintli el llavi superior y fentli saltar quatre dents y un caixal.

S'ignora qui va ser l'autor de la selvatjada.

Ha arribat, procedent del extranger y després de llarga temporada d'absencia, nostra compatriota la celebrada soprán Avelina Carrera, acabats els compromisos artistichs que l'han tinguda allunyada de sa terra. Benvinguda

— **Fosfo-Glico-Kola-Lecitinat, cura debilitat. B. Doménech. Ronda Sant Pau, 71.**

Va ser curat ahir tarda al dispensari d'Hostafranchs, Domingo Polo Pedre, de 22 anys, habitant Torre de Damians, 30, d'una ferida d'arma blanca al costat esquer, efecte d'una ganivetada que li va clavar un marrech de 13 anys, ab qui pòch abans havía disputat en l'esmentat carrer.

L'agresor Joseph Bertran Ribas va ser agafat per la policía.

El pacient es al Hospital Clínich.

Municipi

Pera la sessió de avuy, a més dels dictàmens de l'ordre del día, n'hi hà 99 pendents sobre la taula, alguns de ells desde janer.

No's recorda altre cas semblant de feina atrassada.

Se destinen 2.000 pessetes als gastos que ocasioni la repartició de premis als alumnes de l'Escola municipal de Música, curs 1910-11, facultantse al alcalde pera senyalar dia, y designant pera intervenirhi als regidors senyors Grau Vidal Valls, Coll y Juncal.

La majoría de la comissió d'Hisenda proposa realisar varies obres al mercat del Pervenir (Ninot), que importaràn unes 3,200 pessetes.

La minoría presenta dictàmen demanant que, pel caràcter provisional del mercat, no s'hi fassin les dites obres, o en tot cas, s'agrupin en un sol lot y se fassin per subasta.

El negociat central de cá la Ciutat demana a les persones següents:

Joseph Añon Bonora y demés individuus del regiment d'infantería d'Assia excedents de cupo als quals ha corresposo el certificat de soltería en setembre últim.

Joseph Ginesta Teixidó y individuus del regiment de Caçadors de Tetuàn 17 (cavallería) de guarnició a Reus als quals correspongué passar a segona reserva en mars de 1911.

Marcelí Aramón Burgues y demés individuus del regiment d'infantería de Sant Quint, núm. 47 (Figueres) als quals correspongué passar a dita situació en 25 de febrer de 1911.

Isidre Tort Guitart, Jaume Grau Deu, Lluis Gil García, Tomàs Juan Joseph María, Joseph Puig Torres, Agustí Pons Biscamps, Fidel Valls Ventura, del regiment d'infantería de Galicia núm. 19 (Jaca).

Joseph Bausili Puigdefabregat, Nicolau Fontcuberta Giménez, Angel Jiménez Coso, Pau Gavaldà Marimón, Joseph Guixa Baldosera, Joseph Guimerá Just, Joseph Gonzàlez Gascón, Joan Marnera Martínez, Joseph Oliver Maymí, Salvador Samper Colomer, Alfons Salvio Comàs y Lluis Torrents Minguella, del regiment d'infantería del Infant número 5 (Saragossa).

Joan Bofont Bofont Nicolau Bruñen Morros, Joseph Creus Brunet, Joan Català Ortiz, Salvador Galofré Ivent, Francisco Grau Brunet, Benvingut Miquel Torrentó, Ernest Quesada Francés, Ricart Sans Sala, Enrich Sánchez Manuela, Vicens Jorius Camós y Alfons Vilella Bara, del batalló de Caçadors d'Estella, núm. 14 (Olot).

Diu «La Publicidad»:

«Entre los acuerdos tomados ayer mañana en el mitin de Juventudes radicales, celebrado en la Casa del Pueblo, figura el de ir el próximo martes en manifestación al Ayuntamiento y tomar todas las puertas para impedir la entrada en el Municipio de los concejales que forman el grupo de disidentes del Casino de la plaza Real, señores Lladó y Vallés, Guñalons y Figueras.

Parece ser que enterados del acuerdo los de la calle del Vidrio han dispuesto á su vez á los suyos que no falten dicho día á amparar el derecho de los citados ediles ex-lerrouxistas, lo cual podría dar lugar á escenas y sucesos desagradables.

La gravedad del acuerdo es manifiesta. No parece sino que se quiere volver al imperio del matonismo. Afortunadamente es de esperar que fracasarán los intentos de los que pretenden así perturbar el orden».

Musicals

L'Associació Wagneriana de Madrid

Traduim de «La Tribuna de la Cort»:

«Aquesta Associació, la tasca cultural de la qual es digna de tota lloança, ha organisat uns interessants festivals sinfònich-chorals ab la cooperació de la Orquestra Sinfònica de Madrid, l'Orfeó Català y els renomenats artistes senyores Kacerowska, Lambert-Villanme, y senyors Piamondon y Froelich.

L'Associació ha obert un abonament pera aquests cinch concerts, que se celebraràn en el Teatre Reyal els dies 3, 10, 20, 21 y 23 del próxim abril.

Heusaquí les obres que han de figurar en els programes:

Fragments vocals y instrumentals, de Gluck y Weber.

«La Walkyria».—Primer acte complet. —Tercer acte: Cabalcada, dúo de Wotan y Brünhilda, escena final.

«El Crepuscle dels deus».—Acte tercer: Escena de les filles del Rhin, narració de Sigfrid, marxa fúnebre, escena final.

«Els mestres cantaires». — Obertura, preludi acte tercer, monòlech de Hans Sachs, quintet, Priesllied.

«Parsifal».—Escena de la consagració del Graal, de Wagner.

«Sanctus Benedictus y Hosanna», de la gran Missa «Gloria in Excelsis», en sí menor, de Bach.

«Novena Sinfonía», Beethoven.

«Credo de la Missa del Papa Marcel», Palestrina.

«O Magnum Misterum», motet, Victoria.

«Ave Verum», motet, Saint-Saens.

«Madrigal», Jannequin (S. XVII).

Y obres den Clavé, Millet, Nicolau, Romeu, Pujol, Morera, Vives etc., del notable repertori d'obres catalanes modernes del Orfeó.

Aquests festivals han despertat gran entusiasme entre'ls «dilettanti».

Felicitem a l'Associació Wagneriana de Madrid y li desitgem l'èxit que ses interessants iniciatives se mereixen».

S'ha publicat el número 42 de la revista «Musical Emporium» que, com de costum, porta un text interessant.

Diuen de Santiago de Cuba que una de les entitats més floreixents ahí que compta aquella ciutat, pera orgull dels catalans es, sens dubte, l'Orfeó Catalunya que dirigeix nostre compatrici el sitjetà en Magí Carbonell Rigual.

Tan sols porta pochs mesos d'organisat y ja té 48 cantaires y compta ab un gran número de socis protectors, entre'ls quals hi figuren distingides personalitats cubanes, cantantse les més boniques composicions dels inspirats mestres Clavé, Morera, Bartomeus y altres de la nostra terra.

Mo't prompte, tan aviat arribin les barrefines, l'Orfeó efectuarà son debut en un dels més importants teatres de aquella localitat.

Ademés, pera celebrar la tradicional diada de Pasqua, venen efectuantse'ls oportuns ensaigs de les típiques Caramelles, ab música del director de l'Orfeó, sobre lletra de nostre benvolgut amich y compatrici en Salvador Olivella Carreras, y en S. Oristrell.

L'any passat, el Grop N. R. Catalunya, instaurà en aquella terra tan típica costum, que l'Orfeó Catalunya, secció de dita entitat, enguany celebrarà ab més pompa, puix, segons noticies, ni tan sols mancarà la enflocada cistelleta.

Espectacles

TEATRE PRINCIPAL.—Avuy, vespre, a les nou, «Theodora».

Gran Teatre del Liceu

Avuy, dimars, segona representació de l'ópera en tres actes y quatre quadres, «Lohengrin», en la que tant se distingeixen les Sres. Ruszkowska y Hotkoska, y els Srs. Viñas, Ancona Nicoletti y Batlier; a dos quarts de nou. — Demà, primera de «Sansone é Dalila».—El dijous, funció de gala en honor dels Srs. congressistes de la Higiene Escolar. — Se despatxa a Comptaduría pera totes aquestes funcions.

Teatre Català **Romea**
Companyía cómich-dramática
LARRA - ABADIA - VAZ
Avuy, dimars, 9 d'abril.—A les nou, nit: L'hermós drama en cinch actes, original del insigne literat don Benet Perez Galdós,
EL ABUELO
Triomf de Felip Vaz. — Dijous, tarda, primera matinée de la temporada ab la bonica comedia, dels germans Quintero, «El genio alegre». — Preus económichs. — Y Estrena de
EL AMO
Se despatxa a Comptaduría.

TEATRE TIVOLI.—Avuy, dimars, tarda, a les cinch.—Butaques, 70 cts.; entrada, 22.—Vermouth mónstre.—Primer: (2 actes), «Anita la risueña», gracia exquisida.—Según: Exit creixent, «El príncipe Castor», ovacions a tots els números de música.—Nit, a un quart de deu.—Butaca, 2 pessetes; entrada 52 cts.—Programa colossal.—Primer: (3 actes), «S. A. R.» (Su Alteza Real), presentació espléndida en decorat y trajos.—Según: Exit enorme.

EL FRESCO DE GOYA
rialla continua, marca acreditada de lley, interpretació impacable.—Dijous, tarda: Matinée mónstre.—Avui: «La gallina de los huevos de oro».

Teatre Novetats
Gran Companyía dramática
VILLAGÓMEZ
Exit colossal a Barcelona de
JIMMY SAMSON
Avuy, 4.ª d'abonament diari. Nit, a un quart de dou. L'entremés «De pesca». Según: L'obra del día, l'exit més gros de la temporada,
JIMMY SAMSON
presentada ab tota la propietat que requereix son interessant argument, 3 decoracions noves y nou mobiliari. — Tots els dies la sensacional comedia «Jimmy Samson». Continua obert l'abonament.
Se despatxa a comptaduría.

Sala Mercè.-Cine y Grutes
GRAN CINEMATÓGRAF
Temporada de Primavera ab grans reformes
Avuy, 5 rigoroses estrenes
Grans millores al quadro de projeccions. Ultim dels avensos cinematogràfichs. «La pantalla lluminosa», única a Barcelona
Grutes maraveilloses
Espectacles originals y sorprenents. — Grans novetats. Noves atraccions. EL PALAU DE LA RIALLA.

TEATRE DE CATALUNYA
(ELDORADO)
Sindicat d'autors dramátichs catalans
Avuy, dimars, a un quart de dau: Les dues obres noves, en tres y un acte, respectivament, del genial poeta Joan Maragall y del celebrat autor Santiago Rusiñol
NAUSICA y LA VERGE DEL MAR
GRANDIÓS EXIT
Espléndida presentació. Decoracions dels celebrats escenógrafs Junyent, Vilumara y Moragas y Alarma. Figurins del eminent dibuixant Apel·les Mestres. — Demà, dimecres, 4.ª de Moda, la mateixa funció.—Dijous, tarda: Representació extraordinaria de «Nausica» y «La Verge del Mar».—Dissapte: Estrena de la tragi-comedia en un acte, «La Forastera», original de Pau Parellada.

Teatre Cómich Gran companyía de sarsuela y opereta, dirigida per Ricart Güelt y Julià Vivas, de la que formen part la gental Pilar Martí, Angelina Villar y Pep Vilar.—Avuy dimars, a un quart de deu, especial 4.ª—Primer: «Lohengrin».—Según: L'èxit del día.

LA MUJER MODERNA
èxit sense precedents, justificant la fama que té a Europa. Els valsos d'aquesta opereta son els favorits en els grans salons europeus.—Tots els dies: «La mujer moderna». Interpretació impecable.
Se despatxa a comptaduría.

DIORAMA
Avuy, dimars, dia 9
4 grandioses estrenes, 4
PROGRAMA MONSTRE
Testamento perdido
Un escándalo en casa de Polidor
La película de 1,000 metres
Complicidad fatal
Max Linder contra Nick Winter
y altres de gran èxit.

Desè Concurs de Lawn-Tennis en el CATALUNYA L.-T CLUB Muntaner, 219

LA RABASSADA
HOTEL-RESTAURANT
- ab calefacció a vapor -
Obert día y nit. — Gabinets particulars. — Cuina de primera. — Servey a la carta
Coberts desde 5 ptes.

MERCATS DE COTÓ

Telegrames facilitats per D. L. Mata y Pons, de Barcelona

8 d'abril de 1912

Mercat de Nova York

	Obre	Alsa	Baixa
Maig	—'—	—'—	—'—
Juliol	—'—	—'—	—'—
Octubre	—'—	—'—	—'—
Janer	—'—	—'—	—'—

Tanca Nova York
(Telegrama d'ahir a les 11 nit)

Maig	10'88	—'—	—'—
Juliol	11'05	—'—	—'—
Agost	11'07	—'—	—'—
Octubre	11'19	—'—	—'—

MASTIC VEGETAL
INALTERABLE
Fórmula Tobella
Para toda mena d' empeits y feridas de las plantas
Pot usarse sempre y no danya may.
S' aplica ab un pinzell, en fret.
Primpcesa, 11, pral.-BARCELONA

Avisos

A Montserrat COLONIA PUIG. — Obertura el 3 d'abril de la temporada 1912. Gran Restaurant, habitacions a la moderna. Saló especial pera bodes. Saló de festes ab gran piano. Saló de lectura. Saló de billar y tresillo. Riques fonts, gran bosch de pins, etc., etc. — En tots els trens que arriben a Montserrat se trobarà un servey especial d'automóvils pera trasladarse a la COLONIA PUIG, distant del Monestir 8 minuts, en auto. Pera tota classe de detalls: J. S. Puig, fotógraf, Pelayo, 30, pral.

Lloguers

Grandiosa torra amoblada, per llogar, situada prop del tranvía de Badalona. Té magnífica capella, parch y quadra. R.: Pge. Madoz, 5, 1.er; 2 a 1.

Pral. pera magatzem o despatx CARRER CONDAL, NUMERO 15

Gran torra pera llogar, darrera de la iglesia de la Bonanova, rodejada de parch y tancada de paret, ab aigua de mina; propia pera familia numerosa.—Rahó a la mateixa, carrer d'Alcoy, núm. 13 (abans Sant Llorens), y Casp, núm. 35, magatzém.

Compres

Alhajes or, plata, platí, monedes, y dentadures se pagnen preus molt alts, carrer Cardenal Casañas, número 8, botiga, Joseph Nuñez

Vendes

POLLETS
Raça Prat, a 5 ptes. dotzena
Anechs Pekin y Rouen, a 12 ptes. dotzena.—Covadores: mares artificials. — Gallines y ous de pura raça Castellana, Orpington, Plymouth, etc.—Granja-torra Melina, Nápols, núms. 99 y 101; Barcelona.
Demanis catàlech ilustrat.

A PLASSOS MOBLES SILLERIES LAMPARES, etc. — Sant Pau, núm. 54.

Mobles de Jorba
Exposició de totes classes en son grandiós magatzem y taller, Hospital, 101.

SE VEN A ALELLA
casa en el centre del poble; 169 mts. edificat, 531 mts. patí ab arbres fruites; aigua viva, vivers d'aigua, etc. Rahó: Aragó, 364, fusteria.

Gratis obté cada comprador un magnífich retrat de semi-esmalt.—Carrer del Call, número 6, botiga.

Màquines d'escriure
veritables ocasions, desde 100 pessetes. Copies, Reparacions, Accessoris, casa «URANIA», carrer Corts, núm. 619.

MOBLES DE A. DIRAT
- Exposició permanent. -
DORMITORIS - SALONS MENJADORS, DESPATXOS, &
Especialitat en els d'estil anglès
Mendizábal, 28 y 30, y St. Pau, 50, 52, 54

Pollets anechs, oques, etc., ous pera incubar de races les més productives y de luxe, del país y extrangeres. «La Avícola Barcelonesa». — Sameròn, 591.

Arrendaments

Quadres ab força motriu elèctrica, per arrendar, a Sans, Rahó: Corts, 658, magatzem, dreta

Dispeses

CASA particular, destija dúes persones a tot estar; preu mòdich.—Portaferrissa, núm. 28, según pis, porta segona.

LA PERMANENTE
7. PLAZA-UNIVERSIDAD. 7

Gran assortit en tota mena de mobles a preus reduits
7 Plassa Universitat 7
Especialitat en mobles de luxe a preus baratos
LA PERMANENTE
Desde l'any 1895, té establert el sistema de no facturar cap género que no estigui abonat

CATARRO dels NOYS
L'ANTI-CATARRAL BORBONET, es el veritable específich acreditat pera curar en pochs dies la COQUELUCHE y BRONQUITIS y tota mena de tos de les criatures. — **Dipósits:** Farmacia del autor: Carders, núm. 41. — Doctor Andreu. — J. Viladot y Rambla de les Flors, número 4.

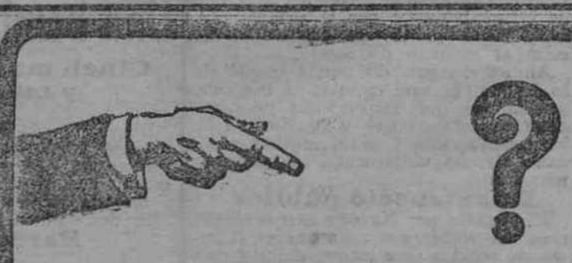

Porqué no se desembaraza Vd de esta enfermedad de la piel inmediatamente y para siempre de esta úlcera, de este eczema varicoso que le rinde à Vd la vida insufrible?
Porqué conserva Vd esta enfermedad cuyas consecuencias pueden ser gravisimas?
Porqué no emplea Vd inmediatamente el nuevo método del Señor L. Richelet?
Sin embargo no hay vacilación posible, porque Vd no puede ignorar las curaciones, muchas veces inesperadas, obtenidas en su comarca.
Infórmese Vd y empiece, sin más tardar, este tratamiento; eso es el mejor consejo que le podemos dar.

El precio del tratamiento es proporcionado con todas las condiciones de la fortuna. (Existe también un tratamiento para los niños de 3 años hasta 16).
Acaba el señor RICHELET de instalar depósitos de su tratamiento en todas las boticas y droguerías de España.
Un folleto, en lengua española, tratando de las enfermedades de la piel, ha de ser remitido gratuitamente, por los depositarios, á todas las personas que lo piden.
Para obtener tambien gratuitamente ese folleto, basta dirigirse al señor
L. RICHELET, 13, rue Gambetta, en Sedan (Francia)
BARCELONA: Sres. Vicens Ferrer y C.ª, carrer Comerç; Fill de J. Vidal y Ribas, carrer Montcada, 21; D. Salvador Andreu, Rbla. Catalunya, 66; Srs. J. Uriach y C.ª carrer Montcada, 20; Sra. Rindor y Parés, Portal Angel, 14; D. Joseph Segala Estalella, Rbla. Flors, 4; D. J. Viladot, R. Catalunya, 36; D. Antoni Serra, Pelayo, n.º 9, Centre d'Específichs; Viuda de Salvador Alsina, Passatge del Crédit, 4.

Fábrica de Flors, Corones y Plantes
Antiga Casa — T. COSTA — Palla, 13 y 15, pral

Pous artesians
Descobriments d'aigües per diversos sistemes
Estudis y investigacions subterránies per sondeigs
Joseph Carsi
Passeig de Sant Joan, 26, según
BARCELONA

MAGATZEMS
LA FILOSOFÍA
de COT Y ARRAUT S. en C.
Preu fixe - CARME, 10 - Preu fixe
Rebudes les novetats de la present estació de primavera y próxima d'estiu.
Espléndits assortits en LLANERIA, SEDERIA y FANTASIES COTÓ de totes classes.
Ultimes creacions de TORNASOL y CENEFES
Recomanem visitar aquesta antiga y acreditada casa
ab preus incomparables

Gotes Tonicas Neurosténicas
preparadas per J. Santacana, farmacéutich
Aliment del cervell y remay heróich que no falla pera les malaltias del sistema cer vell-espinada.
Despertan las ganas de menjar, tonifican y vigorisan tot el cos. Indispensables als agotats, convalescents, nipocondriachs, tots que tan massa treballa mentalment, enfreixen dela medula, desvaliments, anemia del cap y demés manifestacions neurosténicas
Farmacia del autor Carretera de Mataró, 163

Els vòmits, coragre, ardors, inapetencies, pesadesa, bilis y dolors del estómach, cintura y esquena, etc., desapareixen al següent dia d'usar el

ESTOMAGO ARTIFICIAL

DE VENDA PER TOTES LES FARMACIES Y DROGUERIES

Desapareixen en tres dies les dispepsies, gastralgies y catarros gástrichs, com ho certifiquen milers de curats.
Refusèu com a falsificades les capsès que no portin la firma dela unicha concessionaria a Espanya.
J. Uriach y C.ª — Barcelona